

IASI
MEGA IMAGES

JULIANE EIRICH

JULIANE EIRICH

IASI
MEGA IMAGES

EDITURA ARTES

CRISTIAN NAE

INTRODUCERE

Colecția *TRANSFOCAL* este dedicată publicațiilor de fotografie contemporană realizate în urma unui proiect de cercetare artistică care analizează din multiple perspective un context cultural, social, politic și ecologic local. Ea răspunde unei necesități acute în actualul context artistic din România, în care publicațiile dedicate proiectelor de cercetare artistică în mediul fotografic sunt încă rare. Totodată, situarea sa în spațiul academic deschis de Institutul de Cercetare Multidisciplinară în Artă din cadrul Universității Naționale de Arte *George Enescu* din Iași o decuplează de presiunea exercitată de piața de artă și de cea de carte.

Evocând metodologia conectivității translocale, proiectele artistice selectate pentru această colecție urmăresc să deconstruiască falsa înțelegere omogenă a globalității prin reflecția corporal, social, cultural și geopolitic situată asupra locului din care privim, precum și prin evidențierea efectelor circulației, intersecțiilor și transferului cultural produs prin intermediul mobilității artistice asupra practicilor și politicilor (auto-)reprezentării. Ele vizează totodată să dezvolte analize ale privirii, reprezentării fotografice, imaginii, limbajului și mediului fotografic, să investigheze practici și politici ale documentării, arhivării, memoriei și rememorării și să articuleze practici fotografice discursive, documentare sau (auto-)etnografice.

Proiectul artistic *Mega Images*, selectat pentru prima publicație din această colecție, a fost realizat de artista de origine germană Juliane Eirich în urma unei rezidențe artistice ce a avut loc în Iași la invitația galeriei

Borderline Art Space și Centrului Cultural German Iași. În decursul acestei rezidențe, Juliane a dezvoltat o perspectivă deopotrivă subiectivă și realistă asupra orașului înțeles deopotrivă ca monument și ca loc practicat, concentrându-se asupra spațiului public, arhitecturii și locuirii. Construcția spațiului fotografic decupează și mărește detalii arhitecturale care devin embleme identitare ale spațiului urban, captând disjunctia temporalităților și formelor de modernitate preindustrială, socialistă și post-socialistă care coexistă în Iași. Imaginile rezultate sunt prezentate sub forma unui montaj serial complementat de creația literară a Laviniei Braniște comisionată pentru acest proiect.

Montajul textual și imagistic este încadrat de textul curatorial al Cristinei Moraru și de interviul realizat de managerul cultural George Pleșu. *Mega Images* dezvoltă astfel o intersecție de priviri, experiențe și subiectivități care evită exotizarea locului din și spre care se privește.

CRISTIAN NAE

INTRODUCTION

The *TRANSFOCAL* collection is dedicated to publications of contemporary photography created as a result of artistic research projects that analyze a cultural, social, political and ecological context from multiple perspectives. It responds to an acute need in the current artistic context in Romania, where publications dedicated to artistic research projects in the medium of photography are still rare. At the same time, being developed in the academic space opened by the Institute for Multidisciplinary Research in Art within the *George Enescu* National University of Arts in Iași, it resists the pressure exerted by the art and book markets.

Evoking the methodology of translocal connectivity, the artistic projects selected for this collection aim to deconstruct the false homogenous understanding of globality through bodily, socially, culturally, and geopolitically situated reflections on the place from which we look and construct otherness. They highlight the effects of circulations, intersections and cultural transfer produced through artistic mobility on practices and policies of (self-)representation. They also aim to develop sharp analyzes of the gaze, the photographic representation, image, language, and the photographic medium, to investigate practices and politics of documentation, archiving, memory and remembrance and to articulate discursive, documentary or (auto-)ethnographic photographic practices.

The artistic project *Mega Images*, selected for the first publication in this collection, was created by the German artist Juliane Eirich following a three-week artistic residency that took place in Iași at the invitation of the Borderline Art Space gallery and the German Cultural Center Iași. During this residency, Juliane developed a simultaneously subjective and realistic perspective on the city as both a monument and a practiced place, focusing on public space, architecture, and habitation. The construction of the photographic space cuts out and magnifies architectural details that become identity emblems of the urban space and cultural environment, capturing the disjunction of temporalities and forms of pre-industrial, socialist, and post-socialist modernity that coexist in Iași. The resulting images are presented in the form of a serial montage complemented by the literary creation of Lavinia Braniște commissioned for this project. *Mega Images* thus develops an intersection of looks, experiences and subjectivities that avoids exoticizing the place from and at which we look. The resulting textual and image montage is framed by the curatorial text of Cristina Moraru and the interview conducted by the cultural manager George Pleșu.

CRISTIAN NAE

EINFÜHRUNG

Die *TRANSFOCAL*-Sammlung widmet sich Publikationen zeitgenössischer Fotografie, die als Ergebnis künstlerischer Forschungsprojekte entstanden sind, die kulturelle, soziale, politische und ökologische Zusammenhänge aus mehreren Perspektiven analysieren. Es reagiert auf einen akuten Bedarf im aktuellen künstlerischen Kontext in Rumänien, wo Publikationen, die sich künstlerischen Forschungsprojekten im Medium der Fotografie widmen, noch immer selten sind. Gleichzeitig widersteht es, da es im akademischen Raum entwickelt wurde, der vom Institut für multidisziplinäre Kunstforschung an der *George Enescu* National University of Arts in Iași eröffnet wurde, dem Druck, der von den Kunst- und Buchmärkten ausgeübt wird.

Die für diese Sammlung ausgewählten künstlerischen Projekte evozieren die Methodik der translokalen Konnektivität und zielen darauf ab, das falsche homogene Verständnis von Globalität durch körperliche, soziale, kulturelle und geopolitisch situierte Reflexionen über den Ort, von dem aus wir schauen, und durch die Konstruktion von Andersheit sowie durch Hervorhebung zu dekonstruieren die Auswirkungen von Zirkulation, Überschneidungen und kulturellem Transfer, die durch künstlerische Praktiken und Politiken der (Selbst-)Repräsentation der Mobilität entstehen. Sie zielen auch darauf ab, scharfe Analysen des Blicks, der fotografischen Repräsentation, des Bildes, der Sprache und

des fotografischen Mediums zu entwickeln, Praktiken und Politiken der Dokumentation, Archivierung, Gedächtnis und Erinnerung zu untersuchen und diskursive, dokumentarische oder (auto-)ethnografische fotografische Praktiken zu artikulieren.

Das für die erste Veröffentlichung in dieser Sammlung ausgewählte künstlerische Projekt *Mega Images* wurde von der deutschen Künstlerin Juliane Eirich nach einem dreiwöchigen Aufenthalt in Iași auf Einladung der Galerie Borderline Art Space und dem Deutschen Kulturzentrum Iași ins Leben gerufen. Während dieser Residency entwickelte Juliane eine gleichzeitig subjektive und realistische Perspektive auf die Stadt als Denkmal und praktizierten Ort, mit Fokus auf öffentlichen Raum, Architektur und Wohnen. Die Konstruktion des fotografischen Raums schneidet und vergrößert architektonische Details, die zu Identitätsemblemen des städtischen Raums und des kulturellen Umfelds werden, und fängt die Trennung von Zeitlichkeiten und Formen der vorindustriellen, sozialistischen und postsozialistischen Moderne ein, die in Iași koexistieren. Die entstandenen Bilder werden in Form einer seriellen Montage präsentiert, ergänzt durch das für dieses Projekt in Auftrag gegebene literarische Schaffen von Lavinia Braniște. *Mega Images* entwickelt so eine Schnittmenge von Blicken, Erfahrungen und Subjektivitäten, die eine Exotisierung des Ortes, von und auf den wir schauen, vermeidet. Die daraus resultierende Text- und Bildmontage wird umrahmt von dem kuratorischen Text von Cristina Moraru und dem Interview, das der Kulturmanager George Pleșu geführt hat.

CRISTINA MORARU

MEGA IMAGES: REFLECȚII PRIVIND LOCUIREA UNUI SPAȚIU

Juliane Eirich examinează modurile în care spațiul este locuit, explorând relațiile conceptuale dintre natură ca semnificant al unei constituții cosmice — inerente oricărei experiențe trăite — și mediul urban ca interspațiu dinamic al unei cauzalități circulare care standardizează, menține convingerile și tipologiile comportamentale. Fotografiind umbra mănăstirii celor *Trei Sfinți Ierarhi* pe o clădire de locuit, Juliane Eirich surprinde esența formării identității locale, care este dominată de „umbra” religiozității. Într-o lectură inspirată de Derrida, viața în umbra Mănăstirii Sfinților Trei Ierarhi evocă spectralitatea credinței ortodoxe, care se constituie ca ceea ce nu este niciodată prezent în sine, ci se simte în planul absenței sale. Pentru Derrida, spectralul nu este nici substanță, nici esență, nici existență, ci ceea ce fundamentează politica memoriei și a moștenirii.

Fotografia umbrei Mănăstirii *Sfinții Trei Ierarhi* se referă la problematizarea absenței, care se resimte la nivelul ambiguității alternanței dintre prezență și absență. Conturul mănăstirii, așa adânc înrădăcinate în conștiința colectivă poate fi văzut în această fotografie, dar el păstrează o anumită ambiguitate care rezidă în „indecidibilitatea” umbrei sale. Cu alte cuvinte, deși mănăstirea ca reprezentare este absentă din această imagine, absența ei nu constituie o lipsă de prezență — care ar fi identificabilă la nivelul semnificației sale — ci mai degrabă un motiv de „indecidibilitate”. Pentru Derrida, „indecidibilitatea” descrie inflexiunile relației dintre prezență și absență, dintre ceea ce este dezvăluit și ceea ce rămâne ascuns, într-un mod care reconsideră originea oricărui sistem de semnificație. În acest sens, Juliane Eirich ne invită să reflectăm asupra importanței atribuite umbrei Mănăstirii *Sfinții Trei Ierarhi*, care rămâne ascunsă la nivelul reprezentării vizuale, deși se prezintă ca o prezență rezidențială proeminentă în orașul Iași.

Pentru Juliane Eirich, ambiguitatea simultaneității prezenței și absenței indică o posibilă descoperire a traiectoriilor puterii care sunt constituite dar și ascunse la nivelul relațiilor dintre instanțele discursive și structurile instituționale care guvernează orașul Iași. Religia este trăită ca o formă de putere și structurează atât comportamentul uman, cât și posibilitățile de a locui într-un spațiu. Reglând ceea ce poate fi spus și făcut, ce este bine și ce este greșit, religia dictează atât felul în care ceva este gândit — intrând în domeniul gândirii subiective — cât și modul în care normalizarea gândirii configurează anumite modele comportamentale și stabilește autocontrolul, mecanisme care sunt interiorizate la nivelul comportamentului individual. În cercetările sale despre orașul Iași, Juliane Eirich identifică multiple instanțe de putere în domeniul social, vizibile atât la nivelul reprezentării lor instituționale, cât și la nivelul normelor identitare pe care le creează. Structurând modul în care este locuit un spațiu — religie, politică și administrație socială — ea urmărește relații de putere care pot fi descifrate în interpretarea fiecărei imagini. Pentru Juliane Eirich, fotografia Bibliotecii Universității Tehnice *Gheorghe Asachi* indică o înțelegere istorică a formelor de putere și privilegiu care se constituie la nivel instituțional, și problematizează accesul la educație într-o instituție caracterizată prin motto-ul „cunoașterea în sine este putere”.

Mai presus de toate aceste instanțe de putere și control, însă, capitalismul domină. Religia, politica și administrația socială lucrează în favoarea capitalului și se constituie ca instanțe de control care mediază pătrunderea capitalismului în societate. În fața globalizării economice și a liberalizării pieței de capital, echilibrul de putere în cadrul sistemului capitalist a evoluat la nivel global, în timp ce politicile au rămas localizate, ineficiente și laxe, în special în ceea ce privește politica locativă. Trăirea în contexte sociale spulberate de inegalitățile și excesele politice a dus la o schimbare sistematică a modului în care este trăit și locuit un anumit spațiu, favorizată de politicile locative care favorizează profitul. Juliane Eirich fotografiază complexul de locuințe *Royal Town* din Iași, observând critic modul în care capitalismul decide asupra opțiunilor arhitecturale. Ea descoperă principiile maximizării profitului care intră în joc în standardizarea locuințelor și densificarea spațiilor de locuit. Modificarea fotografică a cromaticității imaginii este o metaforă vizuală care descrie arbitrarul deciziilor de politică locativă în orașul Iași, în timp ce absența prezenței umane sau a oricărui indiciu privind locuibilitatea acestor spații este în concordanță cu toxicitatea cromatică a imaginii.

De fapt, multe dintre fotografiile pe care Juliane Eirich le-a făcut pentru proiectul *Mega Images* sunt metafore ale absenței prezenței umane. Ambiguitățile dintre prezență și absență stabilesc relații conceptuale între diferite tipuri de instanțe care problematizează viitorul umanității, ecologiei sau istoriei. Fotografia terenului prăbușit din grădina botanică a orașului Iași ne duce cu gândul la un posibil scenariu apocaliptic în care omenirea va dispărea, natura va prelua întreaga zonă urbană și infrastructura orașului va fi distrusă. La fel, stadionul gol, sala de conferințe fotografiată la sfârșitul zilei de lucru, geamul abandonat dintr-o stradă din Iași, scara de piatră de altă dată în lumină difuză descriu un timp plutitor care se constituie diferit de cel accelerat. Timpul prezentului, un timp îndepărtat de logica capitalismului, un timp pentru reflecție, un timp alternativ pentru trăire, un timp care reduce la minimum activitățile zilnice pentru a facilita fluxul gândurilor. În multe dintre fotografii, prezența umană este sugerată doar la nivelul relațiilor dintre lumină și întuneric, din exterior și din interior. Ca simbol al vieții, lumina nu doar semnalează prezența oamenilor, ci descrie și tipologii comportamentale care pot fi deduse din interpretarea intensității luminii, temperaturii sau culorii.

Proiectul fotografic *Mega Images* este începutul unei colaborări între Juliane Eirich și Lavinia Braniște, autoarea romanelor *Interior Zero* și *Sonia ridică mâna*, care urmează să fie intensificată în viitor. Fotografiile Juliane Eirich sunt completate de scrierea confesională a Laviniei, inițiativa comună reprezentând un gest de autorefecție care caută o posibilă intersecție cognitiv-emoțională în raport cu viața în același spațiu. Titlul proiectului, *Mega Images*, nu este atât un atribut care ar descrie fotografiile expuse, ci mai degrabă o reflecție asupra momentului în care a fost descoperită apariția falsă și face referire la lanțul de supermarketuri Mega Image. Când Juliane Eirich a stat trei săptămâni la Iași, a descoperit spre surprinderea ei că Mega Image este de fapt un supermarket și nu un studio foto, imprimantă sau studio de procesare a imaginilor. În ciuda discursului anticapitalist îndreptat împotriva globalizării pieței de mărfuri, vizitarea supermarketului Mega Image devine parte din rutina zilnică a artistei, repetând cuvintele autoarei Lavinia Braniște: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu că există Mega Image în viața mea!”

CRISTINA MORARU

MEGA IMAGES: REFLECTIONS ON INHABITING A SPACE

Juliane Eirich examines the way a space is inhabited by exploring conceptual relationships between nature — as the signifier of a cosmic constitution inherent in every lived experience — and the urban environment as the dynamic interstitial space of a circular causality that encapsulates standardized beliefs and behavioral typologies maintained, traced. By photographing the shadow of the monastery of the *Three Holy Hierarchs* on a residential building, Juliane Eirich captures the essence of local identity formation, which is dominated by the "shadow" of religiosity. In a Derridian reading, life in the shadow of the monastery of the *Three Holy Hierarchs* refers to the spectrality of the orthodox faith, which is constituted as that which is never present in itself but is felt on the plane of its absence. For Derrida, the spectral is neither substance, nor essence, nor existence, but that which grounds the politics of memory and heritage.

The photograph of the shadow of the Monastery of the *Holy Three Hierarchs* refers to the problematization of absence, which is felt on the level of the ambiguity of the alternation between presence and absence. The outlines of the monastery, so ingrained in the collective consciousness, can be discerned in this photo, but they retain a certain ambiguity that lies in the "undecidability" of their shadow. In other words, although the monastery as a representation is absent from this image, its absence constitutes not a lack of presence — which would be identifiable at the level of its meaning — but rather a reason for "undecidability". For Derrida, "undecidability" describes the inflections of the relationship between presence and absence, between what is revealed and what remains hidden, in a way that reconsiders the origin of any signification system. In this sense, Juliane Eirich invites us to reflect on the importance attributed to the shadow of the Monastery of the *Holy Three Hierarchs*, which remains hidden at the level of visual representation, although it presents itself as a prominent residential presence in the city of Iași.

For Juliane Eirich, the ambiguity of the simultaneity of presence and absence points to a possible uncovering of the power trajectories that are constituted but also hidden at the level of relationships between discursive instances and institutional structures that govern the city of Iași. Religion is experienced as a form of power and structures both human behavior and the possibilities of inhabiting a space. Regulating what can be said and done, what is right and what is wrong, religion dictates both the way something is thought — having entered the realm of subjective thought — and the way how the normalization of thinking configures certain behavioral patterns and establishes self-control mechanisms that are internalized at the level of individual behavior. In her research on the city of Iași, Juliane Eirich identifies multiple instances of power in the social field, visible both at the level of their institutional representation and at the level of the identity norms they create. By structuring the way a space is inhabited — religion, politics and social administration — she traces power relations that can be deciphered in the interpretation of each image. For Juliane Eirich, the photograph of the *Gheorghe Asachi* Technical University Library points to a historical understanding of the forms of power and privilege that are constituted at the institutional level, and problematizes access to education in an institution characterized by the motto "knowledge itself is power".

Above all these instances of power and control, however, capitalism dominates. Religion, politics and social administration work in favor of capital and constitute themselves as instances of control that mediate the intrusion of capitalism into society. In the face of economic globalization and capital market liberalization, the balance of power within the capitalist system has evolved globally, while policies have remained localized, ineffective and lax, particularly with regard to housing policy. Living in social contexts shattered by political inequalities and excesses has led to a systematic change in the way a given space is lived and inhabited, favored by the for-profit housing policies. Juliane Eirich photographs the *Royal Town* housing complex in Iași, critically observing the way capitalism decides on housing options. She uncovers the principles of profit maximization that come into play in the standardization of housing and the densification of living spaces. The photographic change in the image's chromaticity is a visual metaphor that describes the arbitrariness of housing policy decisions in the city of Iași, while the absence of human presence or any indication of the habitability of these spaces is consistent with the image's color toxicity.

In fact, many of the photographs Juliane Eirich took for the *Mega Images* project are metaphors for the absence of human presence. The ambiguities between presence and absence establish conceptual relationships between different types of instances that problematize the future of humanity, ecology or history. The photo of the collapsed terrain in the botanical garden of the city of Iași makes us think of a possible apocalyptic scenario in which humanity will disappear, nature will take over the entire urban area and the city's infrastructure will be destroyed. Similarly, the empty stadium, the conference room photographed at the end of the working day, the abandoned pane of glass in a street in Iași, the stone staircase from another time in the diffused light describe a floating time that is constituted differently from the accelerated time of the present, a time removed from the logic of capitalism, a time for reflection, an alternative time for living, a time that reduces daily activities to a minimum to facilitate the flow of thoughts. In many of the photographs, the human presence is only suggested at the level of relationships between light and darkness, outside and inside. As a symbol of living, the light not only signals the presence of people, but also describes behavioral typologies that are revealed through the interpretation of light intensity, temperature or color.

The photographic project *Mega Images* is the beginning of a collaboration between Juliane Eirich and Lavinia Braniște, the author of the novels *Interior Zero* and *Sonia raises her hand*, which is to be intensified in the future. Juliane Eirich's photographs are complemented by Lavinia's confessional writing, with the joint initiative representing a gesture of self-reflection seeking a possible cognitive-emotional intersection in relation to life in the same space. The title of the project, *Mega Images*, is not so much an attribute that would describe the photographs on display, but rather a reflection on the moment the false appearance was discovered and makes a reference to the supermarket chain Mega Image. When Juliane Eirich stayed in Iași for three weeks, she discovered to her surprise that Mega Image is actually a supermarket and not a photo studio, printer or image processing studio. Despite the anti-capitalist discourse directed against the globalization of the commodity market, visiting the Mega Image supermarket becomes part of the artist's daily routine, repeating the words of the author Lavinia Braniște: "I thank God that Mega Image exists in my life!"

CRISTINA MORARU

MEGA IMAGES: REFLEKTION ÜBER DAS BEWOHNEN EINES ORTES

Juliane Eirich untersucht die Art und Weise, wie ein Raum bewohnt wird, indem sie konzeptionelle Beziehungen zwischen der Natur – als Zeichen einer kosmischen Konstitution, die jeder gelebten Erfahrung innewohnt – und der städtischen Umgebung nachzeichnet. Die Stadt wird dabei als dynamischer Zwischenraum einer ringförmigen Kausalität dargestellt, die standardisierte Überzeugungen und Verhaltenstypologien aufrechterhält. Indem Juliane Eirich den Schatten des Klosters der *Heiligen drei Kirchenväter* auf ein Wohnhaus fotografiert, fängt sie die Essenz der lokalen Identitätsbildung ein, über die der „Schatten“ der Religiosität herrscht. In einer Derrida'schen Lesart verweist das Leben im Schatten des Klosters der *Heiligen drei Kirchenväter* auf die Spektralität des orthodoxen Glaubens, der sich als das konstituiert, was niemals in sich selbst gegenwärtig ist, sondern auf der Ebene seiner Abwesenheit spürbar wird. Für Derrida ist das Spektrale weder Substanz, noch Essenz, noch Existenz, sondern das, was die Politik der Erinnerung und des kulturellen Erbes begründet.

Die Fotografie des Schattens des Klosters der *Heiligen drei Kirchenväter* verweist auf die Problematisierung der Abwesenheit, die auf der Ebene der Zweideutigkeit des Wechsels zwischen Anwesenheit und Abwesenheit empfunden wird.

Die Umrisse des Klosters, das so tief im kollektiven Bewusstsein verwurzelt ist, sind auf diesem Foto zu erkennen, aber sie behalten eine gewisse Mehrdeutigkeit, die in der „Unentscheidbarkeit“ ihres Schattens liegt. Mit anderen Worten: Obwohl das Kloster als Repräsentation in diesem Bild fehlt, konstituiert sich seine Abwesenheit nicht als fehlende Präsenz – die auf der Ebene seiner Bedeutung identifizierbar wäre –, sondern als ein Grund der „Unentscheidbarkeit“. Für Derrida beschreibt die „Unentscheidbarkeit“ die Brüche im Verhältnis zwischen Anwesenheit und Abwesenheit, zwischen dem, was aufgedeckt wird, und dem, was verborgen bleibt, in einer Weise, die den Ursprung jedes Bedeutungssystems in Frage stellt. In diesem Sinne fordert uns Juliane Eirich auf, über die Bedeutung nachzudenken, die dem Schatten des Klosters der *Heiligen drei Kirchenväter* zugeschrieben wird, der auf der Ebene der visuellen Darstellung verborgen bleibt, obwohl er sich als markante Präsenz des Wohnens in der Stadt Iași darstellt.

Für Juliane Eirich verweist die doppelte Gleichzeitigkeit von Anwesenheit und Abwesenheit auf eine mögliche Offenlegung von Machtstrukturen, die in ihren Relationen zwischen diskursiven Instanzen und institutionellen Strukturen, die die Stadt Iași regieren, konstituiert, aber auch verborgen sind. Religion wird als eine Form der Macht erlebt und strukturiert dabei sowohl menschliches Verhalten als auch die Möglichkeiten, einen Raum zu bewohnen.

Indem sie festlegt, was gesagt und getan werden kann, was richtig und was falsch ist, diktiert die Religion sowohl die Art und Weise, wie etwas gedacht wird – da sie in den Bereich des subjektiven Denkens eingedrungen ist – als auch die Form, in der sich die Normierung des Denkens bestimmte Verhaltensmuster konfiguriert und Selbstkontrollmechanismen etabliert, die auf der Ebene des individuellen Verhaltens verinnerlicht werden. In ihrer Forschung über die Stadt Iași identifiziert Juliane Eirich mehrere Instanzen der Macht im sozialen Feld, die sowohl auf der Ebene ihrer institutionellen Repräsentation als auch auf der Ebene der von ihnen geschaffenen Identitätsnormen sichtbar sind. Indem sie die Gestaltung des Raums – Religion, Politik und soziale Verwaltung – strukturiert, spürt sie Machtbeziehungen auf, die in der Interpretation jedes Bildes entschlüsselt werden können. Für Juliane Eirich weist das Foto der Bibliothek der Technischen Universität *Gheorghe Asachi* auf ein historisches Verständnis der Formen von Macht und Privilegien hin, die sich auf institutioneller Ebene konstituieren, und problematisiert den Zugang zu Bildung in einer Institution, die sich durch das Motto „Wissen ist Macht“.

Über all diesen Instanzen der Macht und Kontrolle dominiert jedoch der Kapitalismus. Religion, Politik und Sozialverwaltung arbeiten zugunsten des Kapitals und konstituieren sich als Instanzen der Kontrolle, die das Eindringen des Kapitalismus in die Gesellschaft vermitteln.

Angesichts der wirtschaftlichen Globalisierung und der Liberalisierung des Kapitalmarkts haben sich die Machtverhältnisse innerhalb des kapitalistischen Systems global entwickelt, während die Politik lokal orientiert, ineffektiv und nachlässig geblieben ist, insbesondere in Bezug auf die Wohnungspolitik. Das soziale Leben, das durch politische Ungleichheiten und Exzesse zerrüttet ist, hat zu einer systematischen Veränderung der Art geführt, wie in einem bestimmten Raum gelebt und wie er bewohnt wird, begünstigt durch die Gewinnorientierung der Wohnungspolitik. Juliane Eirich fotografiert den Wohnkomplex *Royal Town* in Iași, wobei sie kritisch die Art und Weise beobachtet, wie der Kapitalismus über Wohnmöglichkeiten entscheidet. Sie deckt die Prinzipien der Profitmaximierung auf, die in der Standardisierung des Wohnens und der Verdichtung von Lebensräumen zum Tragen kommen. Die fotografische Veränderung der Farbigkeit des Bildes ist eine visuelle Metapher, die die Willkür der Entscheidungen über die Wohnungspolitik in der Stadt Iași beschreibt, während die Abwesenheit menschlicher Präsenz oder jeglichen Hinweises auf die Bewohnbarkeit dieser Räume mit der Farbtoxizität des Bildes in Einklang steht.

Tatsächlich sind viele der Fotografien, die Juliane Eirich für die Serie *Mega Images* abgelichtet hat, Metaphern für die Abwesenheit menschlicher Präsenz.

Die Mehrdeutigkeiten zwischen Präsenz und Abwesenheit stellen konzeptionelle Beziehungen zwischen verschiedenen Arten von Instanzen her, die die Zukunft der Menschheit, der Ökologie oder der Geschichte problematisieren. Das Foto des eingestürzten Geländes im botanischen Garten der Stadt Iași lässt uns an ein mögliches apokalyptisches Szenario denken, in dem die Menschheit verschwindet, die Natur das gesamte Stadtgebiet übernimmt und die Infrastruktur der Stadt zerstört. In ähnlicher Weise beschreiben das leere Stadion, der am Ende des Arbeitstages fotografierte Konferenzsaal, die verlassene Glasscheibe in einer Straße in Iași, die im diffusen Licht steinerne Treppe aus einer anderen Zeit, eine schwebende Zeit, die sich anders konstituiert als die beschleunigte Zeit der Gegenwart, eine Zeit, die der Logik des Kapitalismus entzogen ist, eine Zeit der Reflexion, eine alternative Zeit des Wohnens, eine Zeit, die die täglichen Aktivitäten auf ein Minimum reduziert, um den Fluss der Gedanken zu erleichtern. In vielen der Fotografien bleibt die menschliche Präsenz nur angedeutet auf der Ebene der Beziehungen zwischen Licht und Dunkelheit, Außen und Innen. Als Symbol des Wohnens signalisiert das beleuchtete Licht nicht nur die Anwesenheit des Menschen, sondern beschreibt auch Verhaltenstypologien, die sich durch die Interpretation von Lichtintensität, -temperatur oder -farbe erschließen lassen.

Das Fotoprojekt *Mega Images* ist der Beginn einer Zusammenarbeit zwischen Juliane Eirich und Lavinia Braniște, der Autorin der Romane *Null Komma Irgendwas* und *Sonia meldet sich*, die in Zukunft vertieft werden soll. Juliane Eirichs Fotografien finden ihre Ergänzung in Lavinias bekenntnishafter Schrift, wobei die gemeinsame Initiative eine Geste der Selbstreflexivität darstellt, die eine mögliche kognitiv-emotionale Schnittmenge in Bezug auf das Leben im selben Raum sucht. Der Titel *Mega Images* ist weniger ein Attribut, das die ausgestellten Fotografien beschreiben würde, sondern vielmehr eine Reflexion über den Moment der Entdeckung des falschen Scheins und stellt einen Bezug zur Supermarktkette Mega Image her. Als Juliane Eirich sich drei Wochen in Iași aufhielt, stellte sie zu ihrer Überraschung fest, dass Mega Image eigentlich ein Supermarkt ist und kein Fotostudio, keine Druckerei oder ein Bildbearbeitungsstudio. Trotz des antikapitalistischen Diskurses, der sich gegen die Globalisierung des Warenmarktes richtet, wird der Besuch des Mega Image-Supermarktes Teil der täglichen Routine der Künstlerin, die die Worte der Autorin Lavinia Braniște wiederholt: „Ich danke Gott, dass es Mega Image in meinem Leben gibt!“

LAVINIA BRANIȘTE

COLABORARE MEGA

Am primit cu surprindere și cu multă plăcere propunerea lui Juliane de a mă alătura proiectului ei. Sunt întotdeauna curioasă de ecourile cărților mele, iar acesta a fost până acum cel mai neobișnuit.

Orașul e un spirit foarte prezent în viața mea și de asemenea în romanele mele, nu neapărat prin ce are să-mi ofere, cât mai degrabă prin ce-mi ia: multă, foarte multă energie. Și spațiu. Îmi ia spațiu. Mă înghesuie.

În ceea ce mă privește, proiectul acesta s-a desfășurat în două etape: mai întâi o așteptare curioasă, apoi un joc de perspicacitate care a implicat mai multe tipuri de căutare. Iar pentru mine, spre deosebire de Juliane, căutărilor au fost textuale și lingvistice. Ea a citit cele două romane ale mele traduse în germană, ambele, de Manuela Klenke și publicate la editura *mikrotext*. Apoi a selectat mai multe citate pe care mi le-a tradus în engleză. Eu a trebuit să le reperez în textele mele, sprijinindu-mă, acolo unde nu-mi aminteam cuvintele cheie în română, pe paginile din ediția germană, o limbă pe care o disting vag, ca într-o miopie adâncă.

Trebuie să mijesc ochii bine de tot pentru a face lumină în textul german. Așadar, a fost un fel de v-ați ascunselea printre cuvinte și fraze, printre cele două personaje feminine ale romanelor mele, Cristina și Sonia, care seamănă atât de bine între ele (și cu mine) încât uneori am plasat involuntar un anume citat dintr-un roman în celălalt. Iar apoi, la final de tot, după ce am reperat toate citatele propuse de Juliane, a trebuit să mă gândesc cum să le potrivesc cu imaginile selectate de ea pentru a fi expuse.

Una dintre frazele pe care le-am discutat îndelung cu Juliane în întâlnirile noastre online a fost „Cum s-o pun(ă) pe mama la adăpost de apocalipsă?” În roman era vorba de apocalipsa închipuită de pe rețelele de socializare, însă trecând prin imagini mi-am dat seama că s-ar potrivi peste tot. Poate asta spune ceva despre orașele noastre. Sau despre Orașul acela de care vorbeam de la început, spirit înecăcios, care iese nu din vreo lampă fermecată, ci dintr-o uriașă țevă de eşapament.

LAVINIA BRANIȘTE

MEGA COLLABORATION

I was surprised and delighted when Juliane suggested I join her in her project. I'm always curious about the reverberations of my books, but this one is the most unusual yet.

The city is a very present spirit in my life and also in my novels, not necessarily because of what it offers me, but rather because of what it demands of me: lots and lots of energy. And space. It's taking my space. It's squeezing me.

As far as I'm concerned, this project was carried out in two phases: first a curious wait, then a game of ingenuity that entails different kinds of searches. And unlike Juliane, my research was of a textual and linguistic nature. She read my two novels, translated into German by Manuela Klenke and published by *Mikrotext*. She then selected some quotes that she translated into English for me. I had to find them again in my own texts if possible, using the German-language edition in cases of doubt, although I perceive German vaguely as if I was deeply short-sighted. I have to squint my eyes hard to see the light in the German text.

It was consequently a kind of game of hide-and-seek between words and sentences, between the two female characters in my novels, Cristina and Sonia, who are so similar to each other (and to myself) that I sometimes unintentionally put a certain quote from one novel into the other. And then, at the end, after discovering all the quotes suggested by Juliane, I had to think about how to combine and reconcile them with the images she had selected for the exhibition.

One of the phrases I discussed extensively with Juliane in our online meetings was "How can I protect my mother from the apocalypse?". The novel was about apocalypse imagined on social media, but looking at the images I realized it fits anywhere. Maybe that says something about our cities. Or about the city I was talking about at the beginning, the coughing ghost that doesn't come out of a magic lamp, but out of a huge exhaust pipe.

LAVINIA BRANIȘTE

MEGA ZUSAMMENARBEIT

Ich war überrascht und erfreut, als Juliane mir vorschlug, mich ihr bei ihrem Projekt anzuschließen. Ich bin immer neugierig auf den Nachhall meiner Bücher, aber dieses hier ist das bislang ungewöhnlichste.

Die Stadt ist ein sehr präsenter Geist in meinem Leben und auch in meinen Romanen, nicht unbedingt durch das, was sie mir bietet, sondern eher durch das, was sie mir abverlangt: viel, viel Energie. Und Raum. Sie nimmt mir den Raum weg. Sie bedrängt mich.

Was mich betrifft, so wurde dieses Projekt in zwei Phasen durchgeführt: zunächst ein neugieriges Warten, dann ein erfinderisches Spiel, das verschiedene Formen der Suche voraussetzte. Und im Gegensatz zu Juliane waren die Recherchen bei mir textlicher und sprachlicher Natur. Sie hat meine beiden von Manuela Klenke ins Deutsche übersetzten und im Verlag *Mikrotext* veröffentlichten Romane gelesen. Sie wählte dann einige Zitate aus, die sie für mich ins Englische übersetzte. Ich musste sie in meinen eigenen Texten möglichst wieder auffinden, indem ich in Zweifelsfällen die deutschsprachige Ausgabe zur Hilfe nahm, obwohl ich Deutsch nur vage wahrnehme, mit dem Blick einer Kurzsichtigen. Ich muss meine Augen zusammenkneifen, um das Licht im deutschen Text zu erkennen.

Es war eine Art Versteckspiel zwischen Wörtern und Sätzen, zwischen den beiden weiblichen Figuren aus meinen Romanen, Cristina und Sonia, die einander so sehr ähnlich sind (und mir selbst auch), dass ich manchmal unbeabsichtigt ein bestimmtes Zitat aus einem Roman in den anderen übernommen habe. Und dann, am Ende, nachdem ich alle von Juliane vorgeschlagenen Zitate entdeckt hatte, musste ich darüber nachdenken wie man sie mit den Bildern, die sie für die Ausstellung ausgewählt hatte, in Einklang bringt.

Einer der Sätze, die ich mit Juliane bei unseren Online-Treffen ausführlich diskutierten, war „Wie kann ich meine Mutter vor der Apokalypse schützen?“. In dem Roman ging es um Apokalypsen in den sozialen Medien, aber als ich mir die Bilder ansah, wurde mir klar, dass es überall hinpasst. Vielleicht sagt das etwas über unsere Städte aus. Oder über die Stadt, von der ich am Anfang sprach, wie ein röchelndes Gespenst, das nicht aus der Wunderlampe, sondern aus einem riesigen Auspuffrohr zischt.

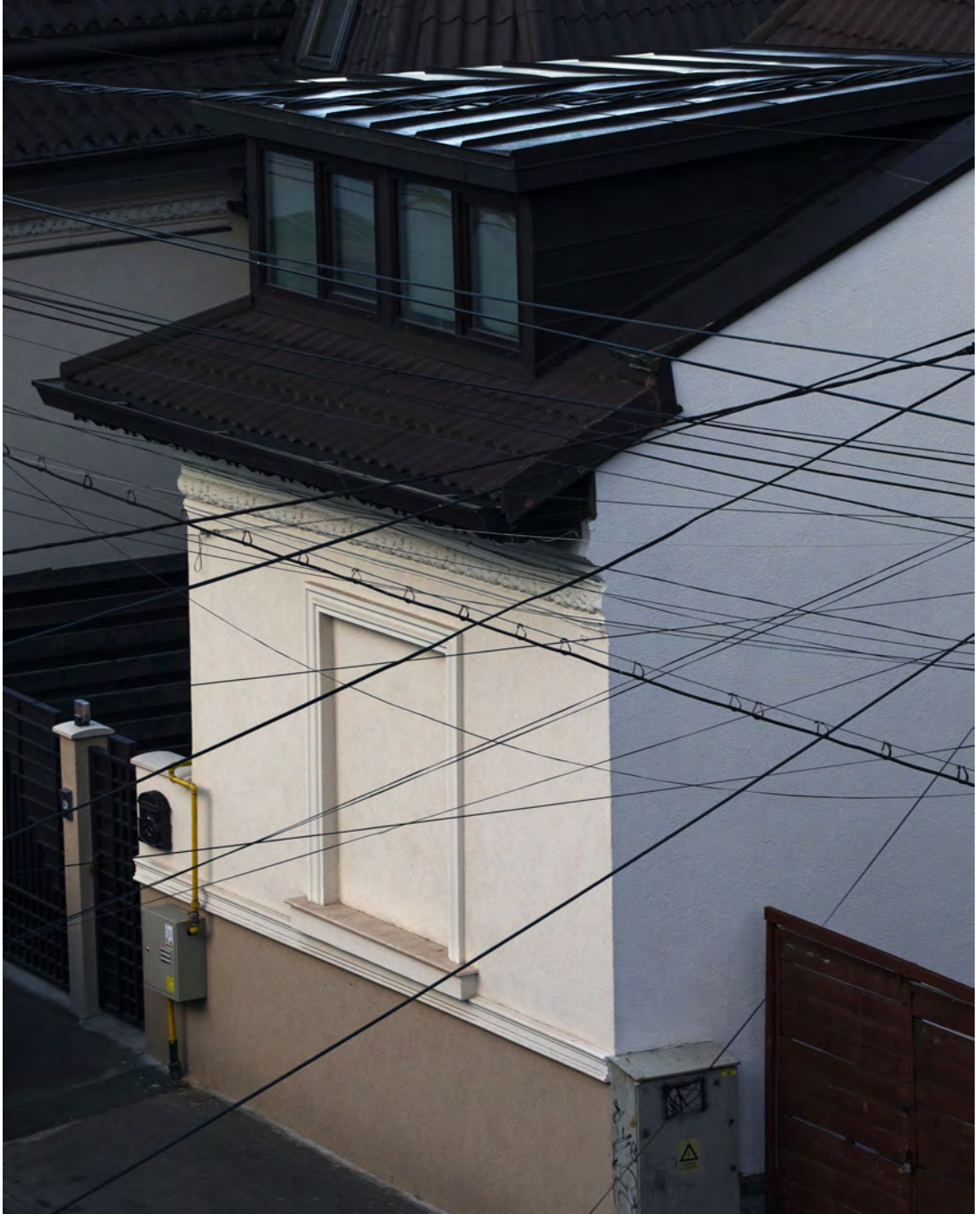

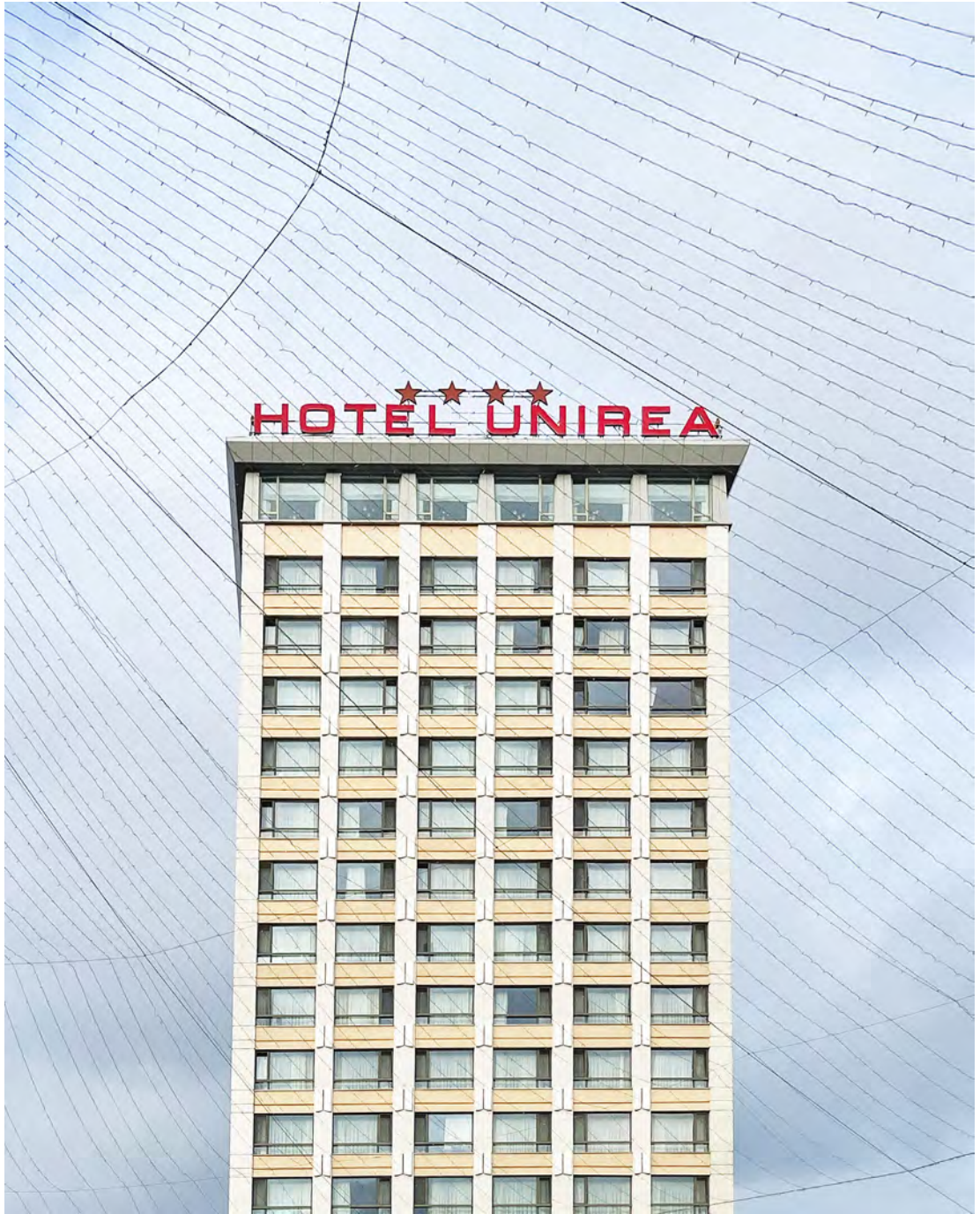

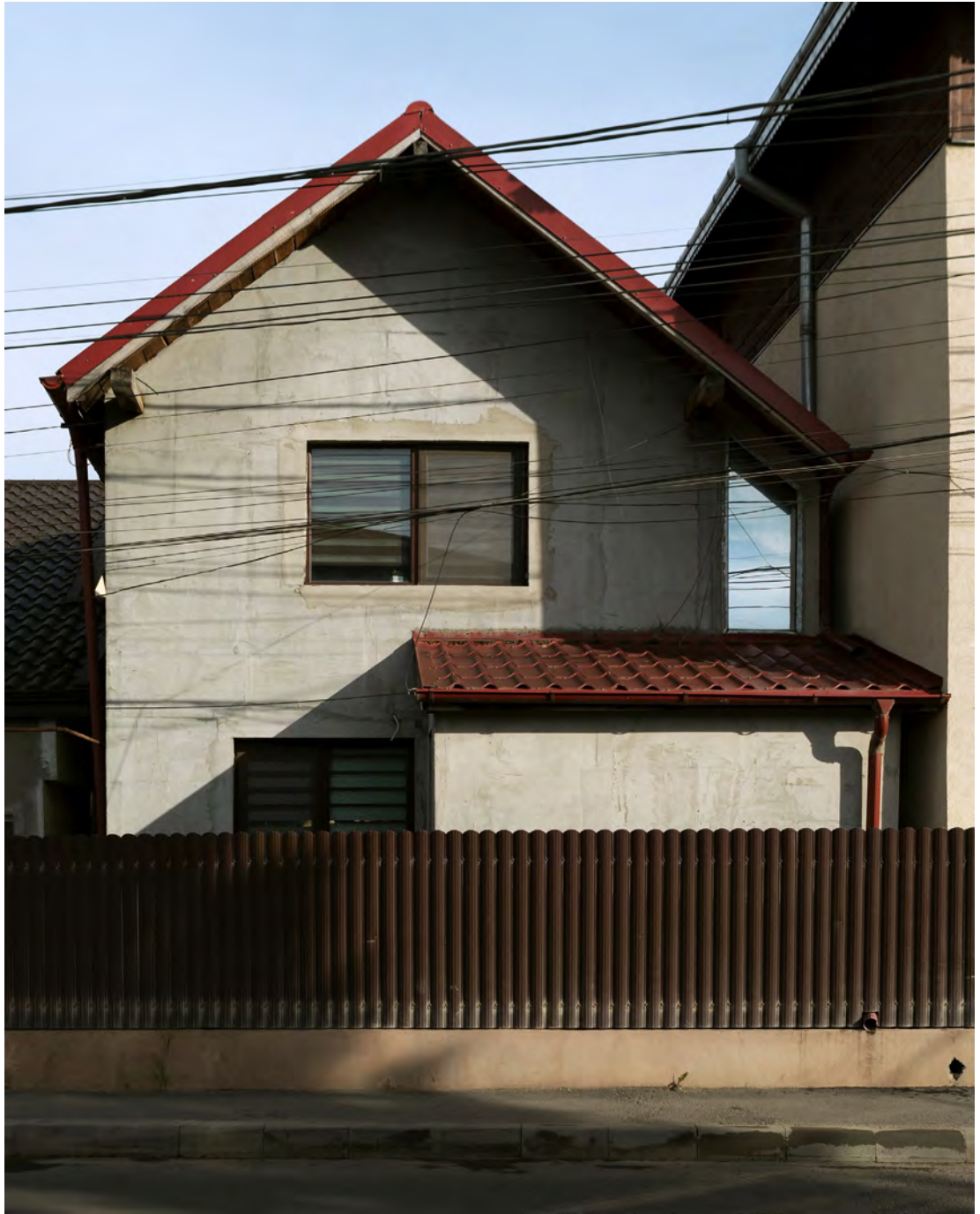

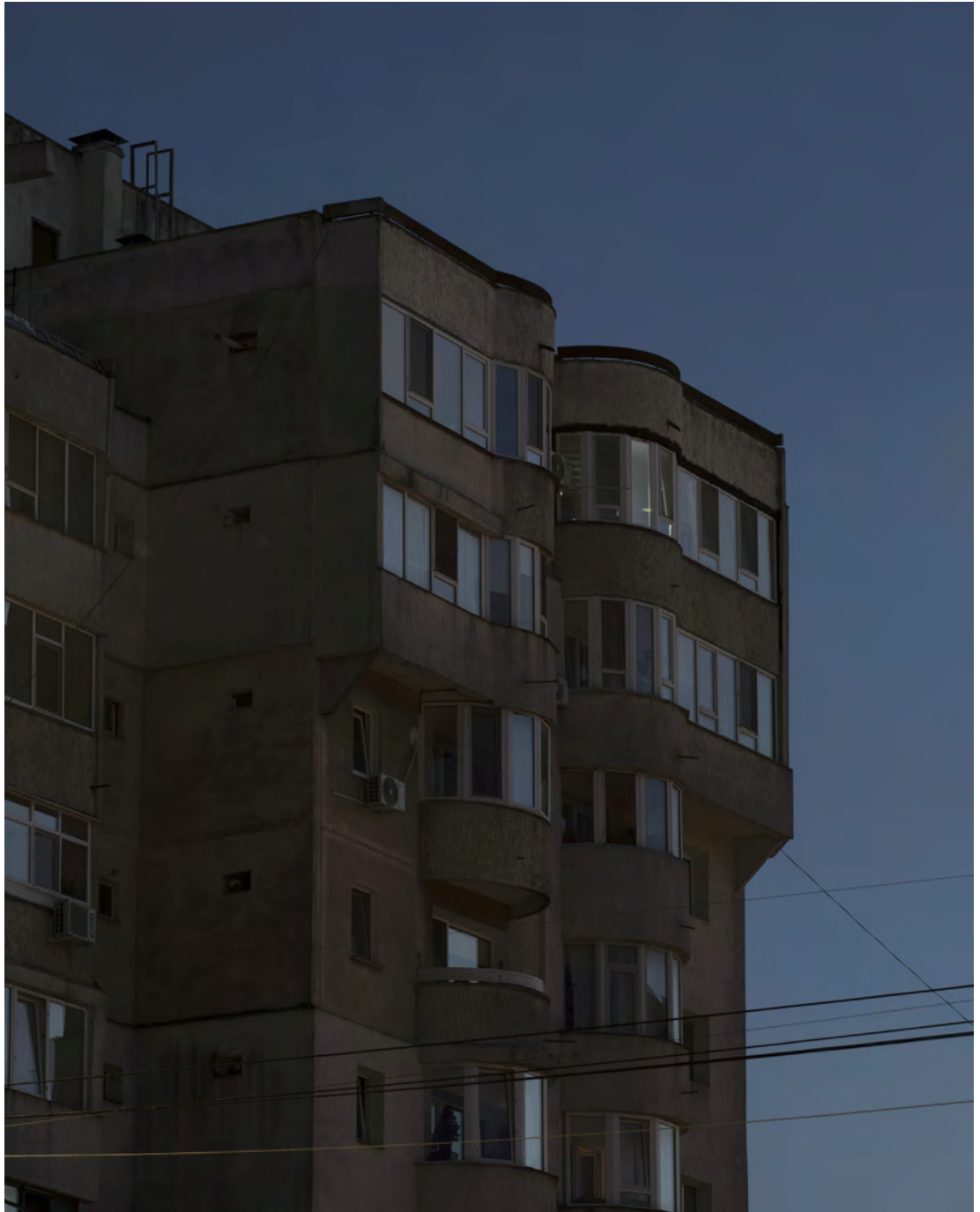

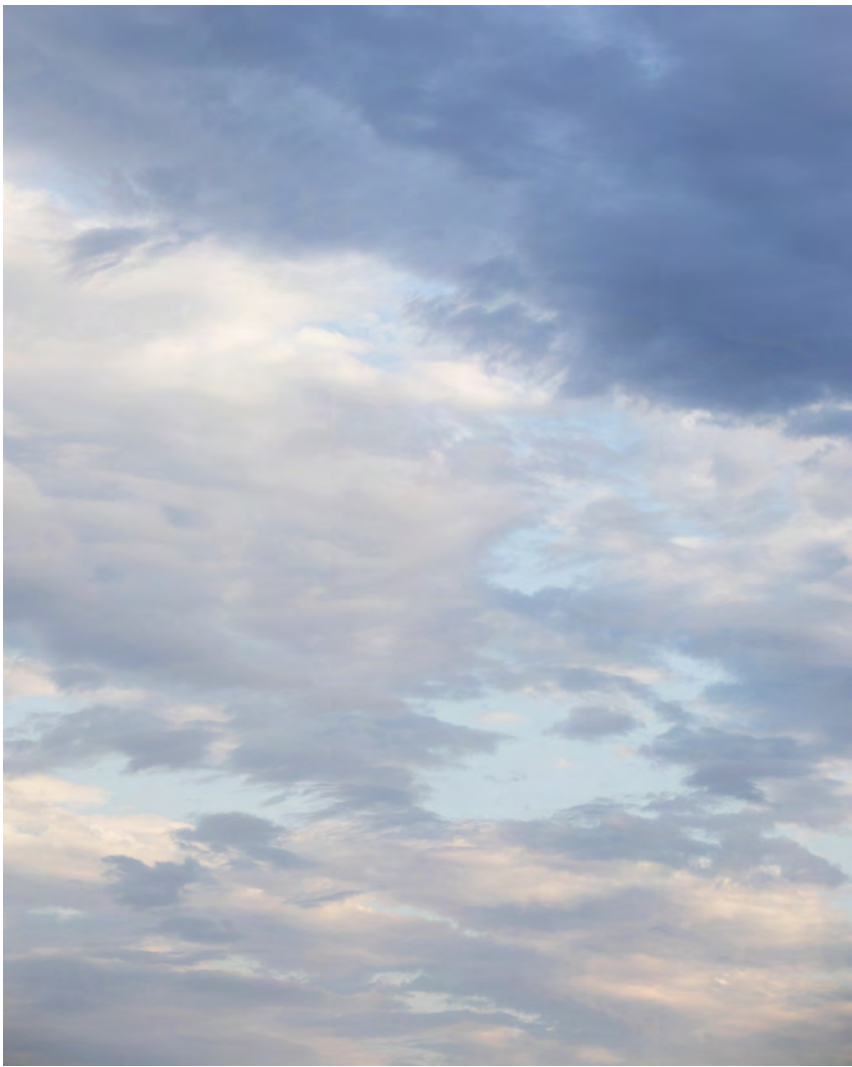

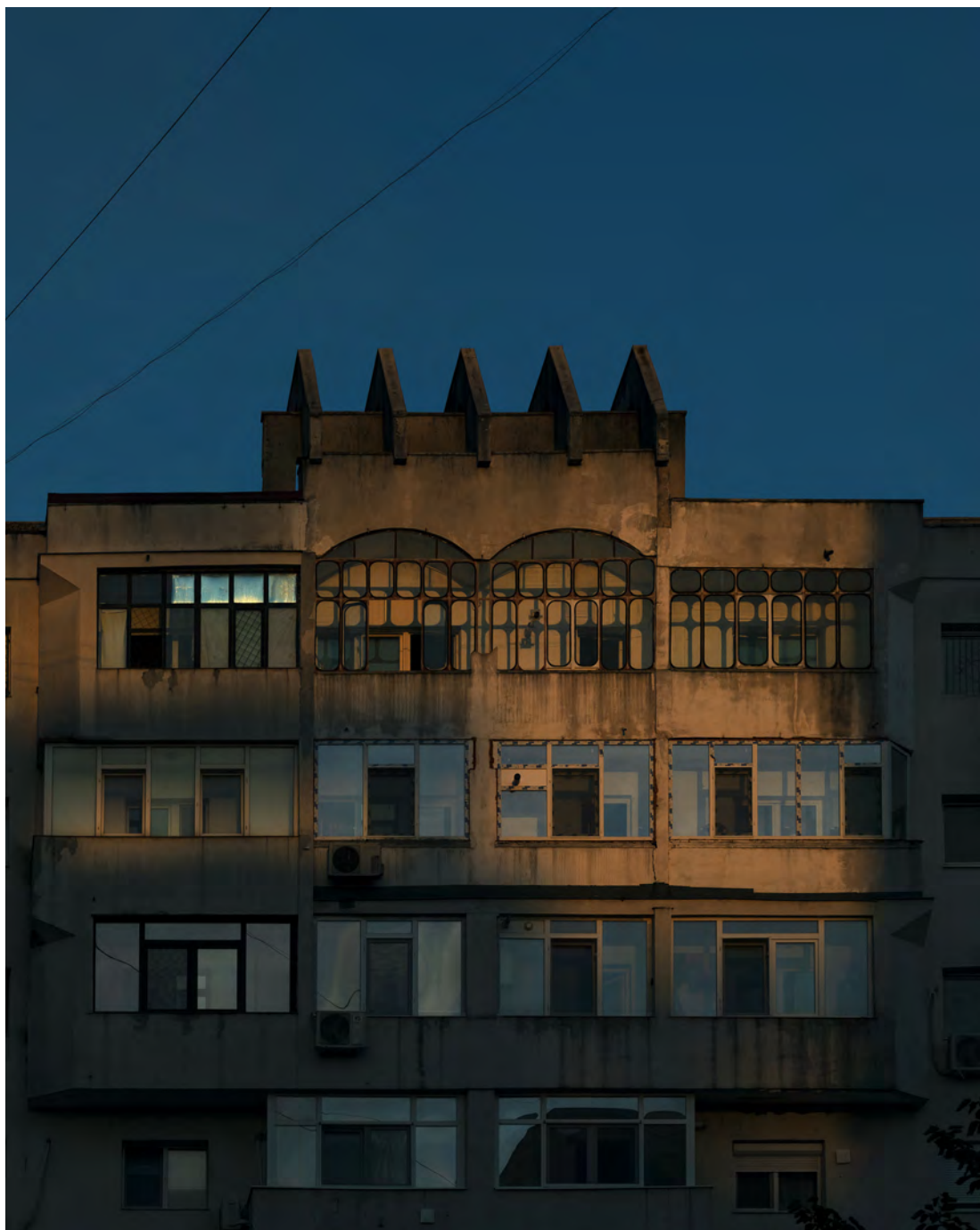

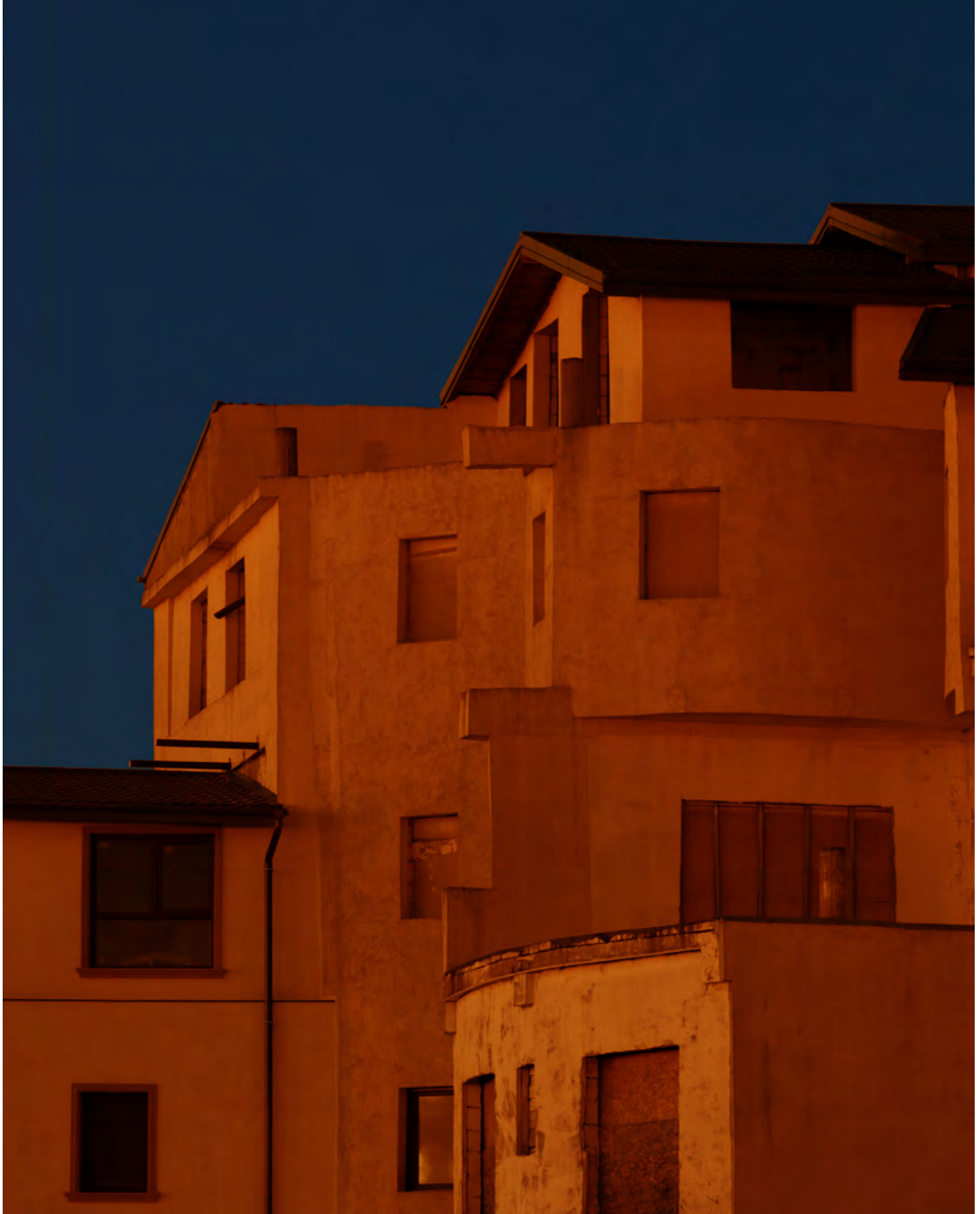

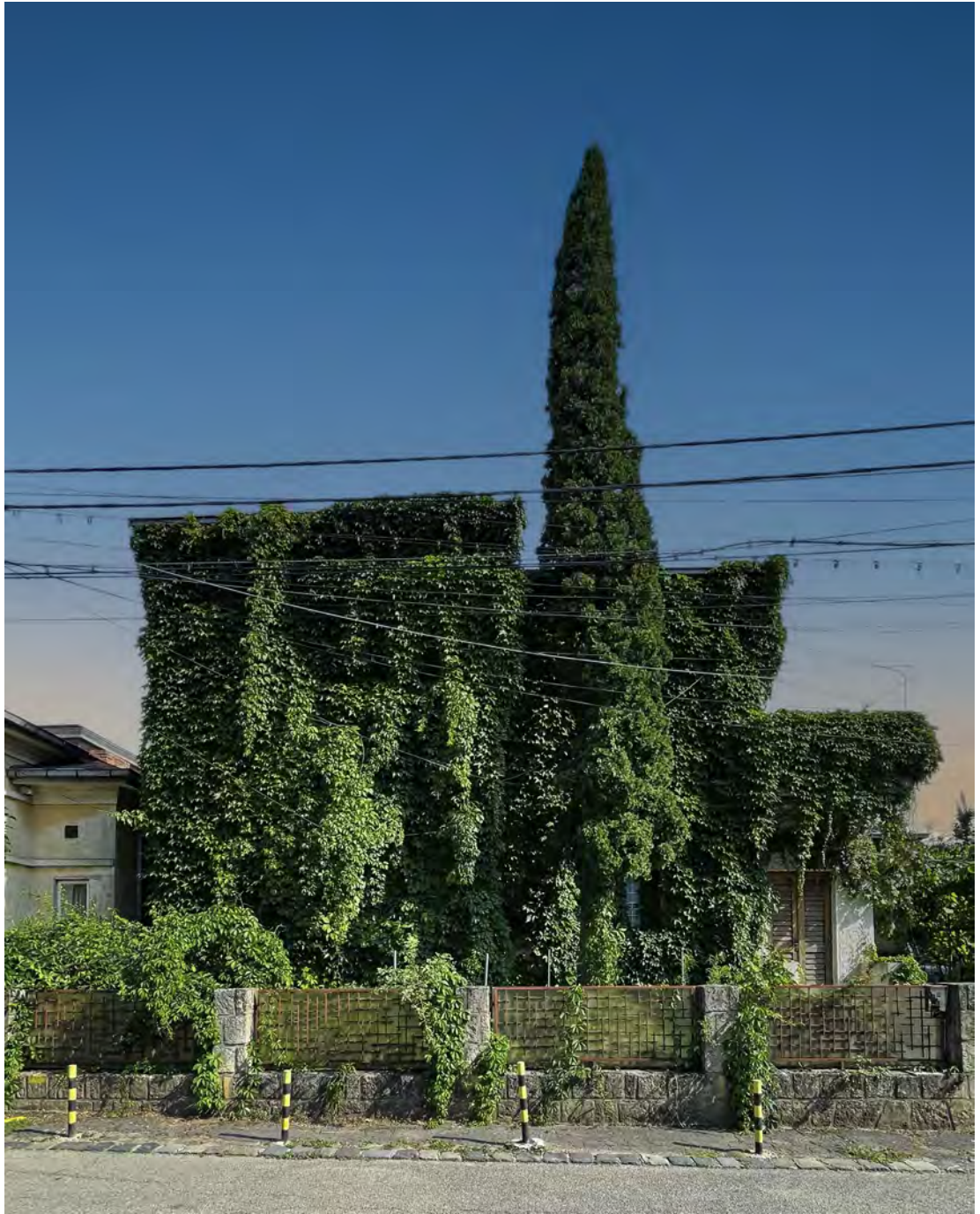

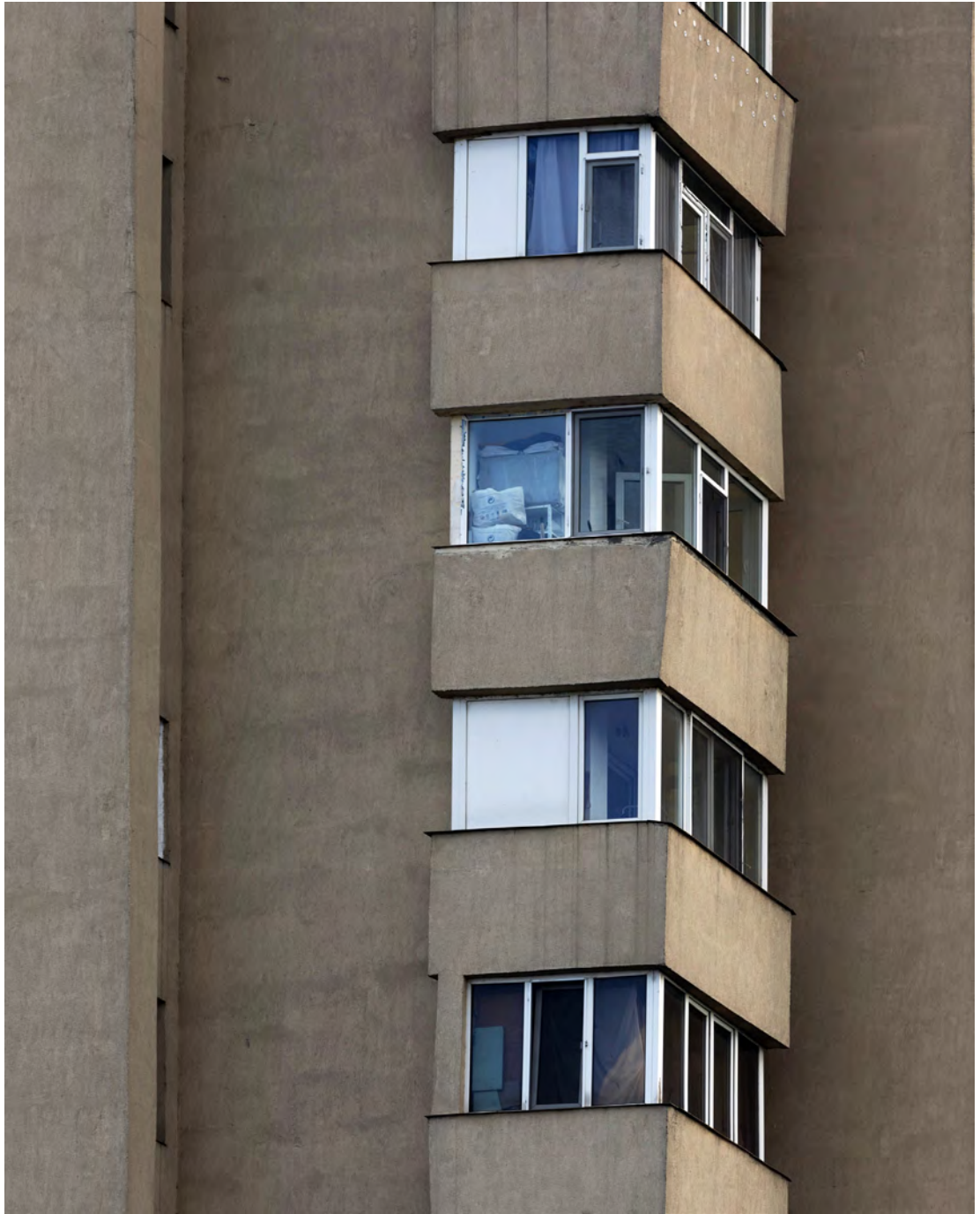

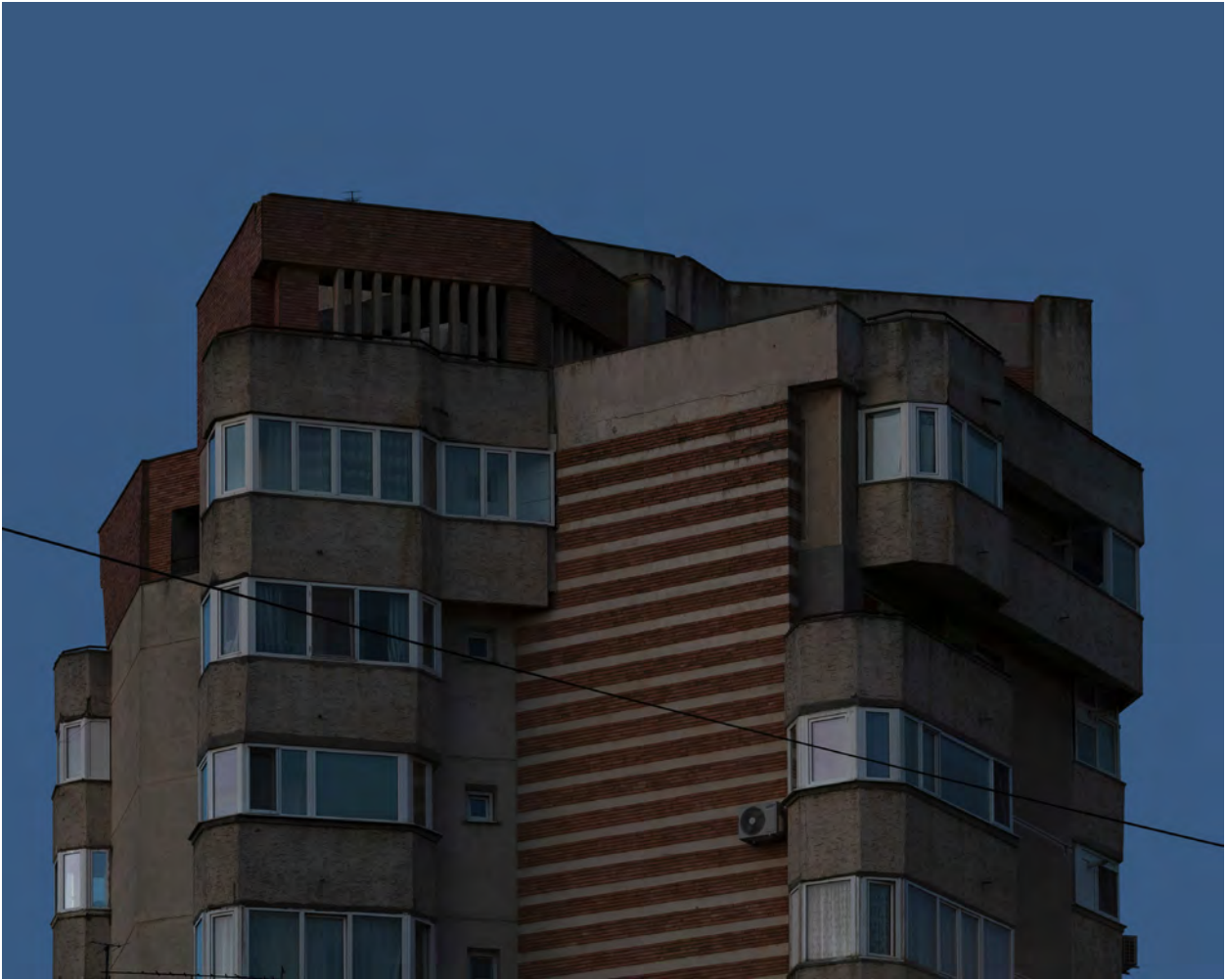

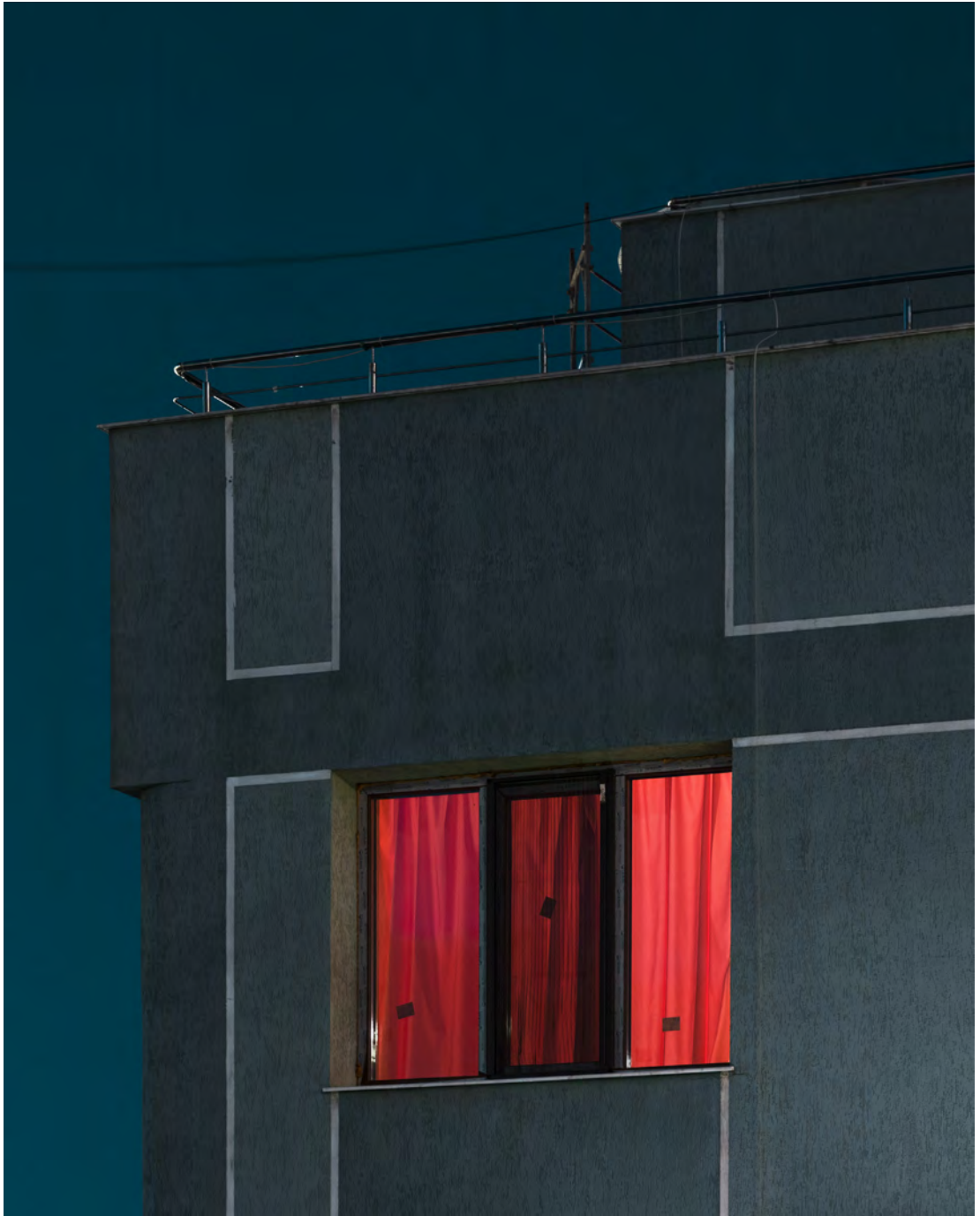

INDEX FOTO PICTURE INDEX BILDER INDEX

15	Royal Town I
Royal Town I
Royal Town I	24	Zona Industrială
Industrial Area
Industriegebiet	37	Casa nopții I
Night House I
Nachthaus I
16	Panou de sticlă
Glass Panel
Glas Element	25	Galerie
Gallery
Galerie	39	Aula
Aula
Hörsaal
17	Tectonic
Tectonic
Tektonik	26	Plantă III
Plant III
Pflanze III	40	Lift I
Elevator I
Aufzug I
18	Balcon
Balcony
Balkon	27	Elevi
Students
SchülerInnen	41	Casa de dimineață
Morning House
Morgenhaus
19	Ușă
Door
Tür	29	Cărți
Books
Bücher	42	Umbra II
Shadow II
Schatten II
21	Păsări
Birds
Vögel	30	Plantă II
Plant II
Pflanze II	43	Mega Image
Mega Image
Mega Image
22	Umbra I
Shadow I
Schatten I	31	Scaune
Chairs
Stühle	45	Hotel Unirea
Hotel Unirea
Hotel Unirea
23	Stele
Stars
Sterne	33	Casă cu pătrate roșii
House with red squares
Haus mit roten Quadraten	46	Casă decorată
Decorated House
Dekoriertes Haus
		34	Scări
Stairs
Stufen	47	Scari sparte
Broken Stairs
Zerbrochene Treppe
		35	Vacă ascunsă
Hidden Cow
Versteckte Kuh	48	De vânzare
For Sale
Zum Verkauf
		36	Plantă I
Plant I
Pflanze I	49	Plantă IV
Plant IV
Pflanze IV

51	Casă japoneză I
Japanese House I
Japanisches Haus I	64	Hotel International
Hotel International
Hotel International	77	Casă în copac
Tree House
Baumhaus
52	Tavan
Ceiling
Decke	65	Apollo Summer Lounge
Apollo Summer Lounge
Apollo Summer Lounge	78	Obstacol
Hurdle
Hürde
53	Casa nopții III
Night House III
Nachthaus III	66	Cerc de beton
Concrete Circle
Betonkreis	79	Fereastra roșie
Red Window
Rotes Fenster
54	Royal Town II
Royal Town II
Royal Town II	67	Casă fericită
Happy House
Fröhliches Haus	80	Biserică
Church
Kirche
55	Cer
Sky
Himmel	69	Babel I
Babel I
Babel I	81	Royal Town III
Royal Town III
Royal Town III
56	Stâlpi de înaltă tensiune
High Voltage Pylones
Hochspannungsmasten	70	Casă ascunsă
Hidden House
Verstecktes Haus	83	Piscină
Swimming Pool
Schwimmbad
57	Palatul Culturii II
Palace of Culture II
Kulturpalast II	71	Seră
Greenhouse
Gewächshaus		
59	Casa nopții II
Night House II
Nachthaus II	72	Habitat
Habitat
Habitat		
60	Dungi de beton
Concrete Stripes
Betonstreifen	73	Fereastră
Windows
Fenster		
61	Grădină Botanică
Botanical Garden
Botanischer Garten	74	Casa nopții IV
Night House IV
Nachthaus IV		
63	Dedeman
Dedeman
Dedeman	75	Sală de conferință
Conference Room
Konferenzraum		

LAVINIA BRANIȘTE

CITATE ATAȘATE IMAGINILOR

QUOTES ATTACHED TO THE IMAGES

DEN BILDERN ZUGEORDNETE ZITATE

15 Îmi vine să plâng.

I think I'm going to cry.

Am liebsten würde ich weinen.

16 Ce mult mi-ar plăcea să mă iubești!

I would be so happy if you loved me.

Wie sehr es mir gefallen würde, wenn

Du mich liebst.

17 Cum s-o pună pe mama la adăpost de apocalipsă?

How can I shelter my mom from the Apocalypse?

Wie sollte man seine Mutter vor der Apokalypse behüten?

21 Cât mai e până la viitor?

Is it the future yet?

Wie lange ist es noch hin bis zur Zukunft?

22 Îi mulțumesc lui Dumnezeu că există Mega Image în viața mea.

Thank God I have Mega Image in my life.

Ich danke Gott, dass es in meinem Leben Mega Image gibt.

23 Orașul e psihotic și se topește, e moale ca asfaltul, și călcând prin el simte greutatea isteriei tuturor, în care se scufundă și ea. O înghite. Partea proastă e că are senzația că abia acum începe și o să fie tot mai nasol.

Psihoza e la început.

The city is insane and it's melting like asphalt. You can feel the panic of others over you, feel your own panic in your throat. To make matters worse, this is only the beginning. It's all downhill from here. The madness has just begun.

Die Stadt wirkt psychotisch.

Sie schmilzt dahin, ist weich wie der Asphalt. Wenn man durch sie hindurchgeht, verspürt man die Last der allgemeinen Hysterie, in der man auch versinkt. Die schlechte Sache daran ist, dass es sich anfühlt, als würde es gerade erst losgehen und dass es von nun an bestimmt schlimmer wird. Die Psychose befindet sich in ihren Anfängen.

31 Undeva, foarte adânc, convingerea că sunt programată să supraviețuiesc.

Somewhere deep inside me, the belief that I'm hardwired to survive.

Irgendwo, ganz tief, sitzt die feste Überzeugung, dass ich darauf programmiert bin, zu überleben.

34 Învăță-mă să lupt pentru tine!

Show me how I can fight for you!

Bring mir bei, wie ich um dich kämpfen muss!

- 36 Corpul ăsta se descurcă uneori foarte bine și fără mine. Știe să scoată pe gură răspunsuri suficiente.
Sometimes my body gets along just fine without me. It knows how to create satisfactory answers with its mouth.
Mein Körper kommt manchmal ganz gut auch ohne mich klar. Er weiß, durch den Mund ganz schlaue, befriedigende Antworten von sich zu geben.
- 37 Mă copleșește singurătatea mea pe această planetă mocirloasă.
My loneliness is overwhelming on this muddy planet.
Ich bin überwältigt von meiner Einsamkeit auf diesem schlammigen Planeten.
- 39 Mă tot întreb cum aş aranja casa dacă ar fi a mea.
I've always wondered how I would furnish this house if it was mine.
Ich frage mich immer wieder, wie ich das Haus einrichten würde, wenn es meins wäre.
- 51 Sunt ca Adam în ziua facerii, când erau toate împachetate și nu știa de unde să le apuce.
I feel like it's the day of creation, and I am Adam. Everything is in its box, and I don't know where to begin.
Ich bin wie Adam am Schöpfungstag, als alles noch verpackt war und er nicht wusste, wo er anfangen sollte.
- 69 Forța mea oscilează în funcție de ceilalți.
My strength depends on the strength of others.
Meine Kraft schwankt je nach Stärke der anderen.
- 78 Dacă nu te costă, n-are cum să aibă valoare.
If you don't pay for it, it isn't worth anything.
Wenn es Dich nichts kostet, dann zählt es nicht.
- 79 Mă gândesc ce deșteaptă și migăloasă e natura și totuși cât de lipsită de imaginație că n-a dezvoltat decât două sexe. Conservare de energie, probabil. I'm thinking about how nature can be so immaculate and so unimaginative to have only two sexes. Trying to save energy, probably.
Ich denke darüber nach, wie schlaue und sorgfältig die Natur ist und trotzdem so phantasielos, weil sie nur zwei Geschlechter entwickelt hat. Zum Energiesparen wahrscheinlich.

INTERVIU CU JULIANE EIRICH

DE GEORGE PLEȘU

Aveți experiență solidă, atât cu proiecte artistice, cât și comerciale. Cum evoluează tehnica dumneavoastră în timp? Experimentați mult?

Datorită joburilor comerciale am învățat să lucrez rapid, dar precis. Deciziile tehnice, cum ar fi modul de a proceda în privința luminii, le pot face în mod automat, astfel încât să am timp să mă concentrez pe încadrare și conținut. Totuși, la Iași, am experimentat foarte mult cu supraexpuneri, subexpuneri, diferite lățimi focale și pentru prima dată cu mai multe aparate, adică camere și formate diferite. Am început fotografia în urmă cu peste 20 de ani și lumea și tehnologia s-au schimbat foarte mult de atunci, așa că încerc constant lucruri noi, cum ar fi folosirea unei drone. Pentru prima dată mi-am permis să manipulez unele fotografii, ceea ce nu se făcea în timpul educației mele, care era în principal analogică, așa că am fost oarecum educată să nu o fac. Aspectele tehnice ale muncii mele sunt importante pentru mine, dar nu ar trebui să fie subiectul în sine. Le văd ca instrumente pentru a face o fotografie care arată așa cum vreau eu.

Ați petrecut mult timp în afara Germaniei și proiectele dvs reflectă acest lucru. Cum abordați un loc nou pe care vreți să-l fotografiați?

Mi-am dat seama că fenomenul unui loc nou durează doar două-trei zile. După aceea, creierul meu deja se adaptează și ia lucrurile de la sine înțeles. Astfel, fac o mulțime de instantanee rapide în primele zile. Eu le numesc note digitale. În munca mea în general, îmi aloc mult timp să scanez un loc cu ochii. Sunt foarte rapidă așa că decid destul de repede ce mă interesează și ce nu și apoi devin foarte selectivă cu ce îmi place. În plus, cercetez unele dintre locațiile care mi-au atras interesul. Sunt foarte deschisă la orice fel de input, așa că de exemplu la Iași, am urmărit videoclipuri pe Youtube despre tramvaiele germane care se folosesc acolo, am verificat pagina de instagram a clubului de fotbal (FC Politehnica Iași), am urmărit videoclipuri ale trupelor românești de hip-hop, m-am uitat la lucrările altor artiști din România, am mâncat mâncare românească, am citit despre istoria Iașului, am vorbit cu cât mai mulți oameni am putut, am fost la multe dintre piscine, am căutat produse locale în supermarketuri. Este o abordare foarte largă care nu poate fi văzută direct în fotografiile mele, dar desigur că toate aceste influențe foarte diferite au un efect asupra muncii mele și asupra modului în care simt un loc.

Oamenii nu sunt niciodată prezenți în imaginile dumneavoastră, dar absența lor se simte. Am observat asta în întregul dvs. corp de lucrări. Uneori rezultatul poate fi asociat cu un sentiment romantic, aproape tandru, alteori seamănă cu o formă de alienare, subtilă sau mai strictă. Ce vreți să obțineți privitorii din fotografiile tale?

Îmi doresc ca imaginile mele să fie deschise, să lase loc pentru gânduri și asocieri. Depinde de starea ta sau de povestea ta dacă găsești fotografiile mele reconfortante sau ciudate și îmi place asta. De-a lungul anilor mi-am dat seama că eu pot să compensez haosul și imprezibilitatea vieții cu compozițiile mele foarte structurate și îngrijite. Așadar, cred că le dau și oamenilor șansa de a se opri pentru un moment și de a privi ceva liniștit și structurat în viața noastră uimitor de rapidă și arbitrară și de a reflecta despre această planetă și propria lor viață în interior.

Această carte este rezultatul unei rezidențe. Comparativ cu celelalte experiențe ale dvs din străinătate, cele trei săptămâni la Iași au fost puțin timp. Cum v-ați descurcat? Simțiți că ați avea nevoie de mai mult timp?

Deoarece știam că am doar trei săptămâni, mi-am făcut o strategie pentru trei săptămâni, așa că am fost pregătită. Un lucru pe care nu l-am luat în considerare când mi-am făcut strategia a fost cât de caldă va fi vremea. Asta a îngreunat concentrarea, dar, din nou, îmi place că fotografia este o muncă manuală și include transpirație, epuizare, foame și sete.

Dar nici nu știam că mă veți pune în legătură cu Mălina Moncea, o artistă din Iași care m-a ajutat enorm conducându-mă prin Iași și în jurul Iașului, așa că am putut să-mi fac o imagine de ansamblu, o idee mult mai repede decât aș fi fost capabilă de una singură. Așa am câștigat timp, pe care nu l-am calculat înainte. Revenind la întrebarea dvs.: Cumva mi-aș dori să am mai mult timp, deoarece „lucrurile bune necesită timp”, dar pe de altă parte simt că „diamantele evoluează prin presiune”. Adevărul este undeva la mijloc.

Ați început o colaborare cu Lavinia Braniște, o cunoscută scriitoare română. Știu că îi și citiți cărțile. Cum s-a întâmplat asta? Vă rugăm să ne oferiți câteva detalii despre proces.

Pe când eram la Iași, m-am gândit că mi-ar plăcea să fac un schimb [de idei, nota traducătorului] cu un artist din România și mi-am imaginat [că ar putea fi, nota traducătorului] o scriitoare de vârsta mea. Am simțit nevoia să vorbesc cu cineva care nu este fotograf sau artist vizual. Am căutat pe internet, am găsit-o pe Lavinia și am aflat că are cărți traduse în germană și că romanul ei *Interior zero* tratează printre altele subiectul imobiliar, construcții, concepte de trai și putere, subiecte la care lucrez și eu. L-am cumpărat când eram acasă și nu-mi venea să cred câte interferențe cu gândurile mele erau în carte. Atunci am contactat-o și cred că i-a plăcut schimbul de gânduri și ideea unei colaborări. Am început să citesc romanul ei *Sonia ridică mâna* și am văzut din nou multe referințe.

De asemenea, mi s-a părut că romanele sale sunt foarte bine traduse de Manuela Klenke și am găsit multe propoziții care m-au atras. Așa că am venit cu sugestia să potrivesc propozițiile acestor două cărți cu munca mea. I-am scris Laviniei citatele care mi-au plăcut și ea le-a ales pe cele care i s-au parut cele mai bune pentru fotografiile mele.

În munca dvs, se pare că întotdeauna încercați să surprindeți aspecte relevante ale identității locale. Ce credeți că definește Iașul, ca oraș și ca stare de spirit? Dacă ar fi să alegeți 5 imagini din seria actuală, pe care le-ați selecta?

Îmi dau seama că aș putea vorbi mai mult timp despre asta, dar încerc să fiu succint: în ochii mei există o atmosferă generală foarte bună în Iași și este un oraș foarte locuibil. Sunt multe parcuri cu adevărat drăguțe iar infrastructura este de fapt făcută pentru oameni, adică sunt multe bănci, sunt cabine cu cafea și mâncare, locuri de joacă, băi publice, mijloace de transport în comun. Te poți distra de minune fără a cheltui mulți bani. De exemplu, am fost la mai multe concerte care erau gratuite. De asemenea, m-am gândit că este frumos că oamenii au voie să viziteze Stadionul *Emil Alexandrescu* și să-l folosească atunci când nu are loc un eveniment oficial. Oamenii pe care i-am întâlnit au fost incredibil de drăguți și chiar într-o dispoziție bună. Au fost foarte deschiși cu mine, un străin, au pus întrebări și m-au întâmpinat cu mult suflet.

Vorbind despre 5 fotografii: Cred că păsările din fața norului sunt foarte ieșene. Mereu par să fie păsări pe cerul și în copacii din Iași, ceea ce îmi place foarte mult. Am făcut fotografia cu trotuarul stricat de la Grădina Botanică, care în ochii mei face parte din starea de spirit ieșeană. Am fost de patru ori în trei săptămâni și am realizat că oamenii merg acolo doar pentru a citi ziarul și toți cei cu care am vorbit l-au vizitat cel puțin o dată sau chiar de multe ori. Fotografia mea cu umbra Mănăstirii *Sfinții Trei Ierarhi* căzând pe apartamentul de vis-a-vis exemplifică observația mea că religia pare să joace încă un rol important, probabil nu numai în Iași, ci în România în general. Fotografia Bibliotecii Universitare Tehnice *Gheorghe Asachi* ar putea fi luată ca un simbol al reputației Iașului de capitală culturală a României. Iașul are un amestec incredibil de arhitectură: de exemplu case vechi asemenea unor palate acoperite cu viță de vie, complexe de apartamente de pe vremea comunistă, clădiri foarte noi înalte cu fațade de sticlă...deci ca o a cincea fotografie am ales fotografia de noapte a unei clădiri comuniste.

Am vizitat împreună câteva locuri în care au fost adăpostiți refugiați ucraineni. Ca străin venit la Iași pentru a doua oară, la câțiva ani de la prima vizită, ați simțit o schimbare în vibe-ul orașului? Poate cineva să simtă că există un război nu departe de aici?

Cumva incredibil, dar dacă cineva nu are cunoaște situația mondială, nu există nicio modalitate de a simți că un război are loc foarte aproape. Cel puțin nu ca vizitator. Dar, din moment ce știu despre situația mondială, aș putea spune că sunt mai mulți ucraineni la Iași (am învățat rusă doi ani la școală, așa că pot spune dacă cineva vorbește ucraineană, deoarece este destul de asemănătoare cu rusa). Faptul că am văzut adăpostul m-a ajutat să înțeleg situația, deoarece este cam invizibilă, altfel decât în mass-media. Presupun că în ochii mei vibe-ul Iașului s-a schimbat într-un fel încât a devenit și mai accesibil. Bănuiesc că este înfloritor din punct de vedere economic pentru că se construiesc noi clădiri, Amazon a deschis o sucursală mai mare și creează locuri de muncă și chiar un nou centru din câte am înțeles. Prima dată când am fost aici era în noiembrie, așa că, desigur, atmosfera de vară din iulie a fost în mod natural diferită.

Atât mama, cât și fiica dvs. v-au însoțit de două ori. Care a fost cea mai interesantă experiență în România, ca familie? Dar una incomodă?

A fost foarte frumos pentru mine, că mama și fiica mea au putut veni cu mine și am fost sprijinită pe perioada rezidenței ca artist cu o familie. Ne-am distrat toți trei în ambele ocazii. Fiicei mele i-au plăcut locurile de joacă și de multe ori și-a găsit prieteni de joacă, chiar dacă nu vorbeau aceeași limbă. Fiindcă a fost atât de cald în iulie și fiicei mele îi place să înoate, am fost la piscine. Am mers intenționat la piscine în alte țări, deoarece cred că se vorbește mult despre spiritul local și, de obicei, se amestecă tipuri foarte diferite de oameni acolo. În Germania este interzis să sari de pe marginea piscinei în piscină și dacă o faci, supraveghetorul piscinei chiar te va certa. Și la Iași am văzut semnele de interdicție, dar nu interesea pe nimeni. Oamenii, indiferent dacă bătrâni sau tineri, bărbați sau femei, săreau și săreau de parcă nu ar fi existat mâine. Au născocit și coregrafii și jocuri, cum să sari în piscină. De asemenea, era muzică foarte tare iar noi trei am fost destul de fascinați de acest spectacol.

INTERVIEW WITH JULIANE EIRICH

—
BY GEORGE PLEȘU

You have a solid experience, both with artistic and commercial projects. How is your technique evolving over time? Do you experiment a lot?

Thanks to commercial jobs I learned to work fast, yet precise. The technical decisions, like how to deal with the light situation is something that I can do subconsciously, so I can put my time into focussing on the framing and the content. However, in Iași, I did experiment a lot with overexposures, underexposures, different focal widths and for the first time with multiple appliances, meaning different cameras and formats. I started photography over 20 years ago and the world and the technology changed a lot since then, so I am constantly trying out new things, like using a drone. For the first time I allowed myself to manipulate some of the photos, which was not considered common courtesy during my education that was mainly analogue, so I was kind of educated to not do it. The technical aspects of my work are important for me, but they should not be the topic itself. I see them as tools to take a photo that looks the way I want it to.

You have spent a lot of time outside Germany and your projects reflect that. How are you approaching a new place you want to photograph?

I realized that the phenomenon of a new place only lasts for two or three days. Afterwards, my brain already adapts and takes things for granted. Thus I take a lot of quick snapshots within the first days. I call them digital notes. In my work in general, I take a long time to kind of scan a place with my eyes. I am very fast so I decide quite quickly what interests me and what does not and then I am still very selective with the ones that I like. Additionally I research about some of the locations that caught my interest. I am very open for every kind of input, so for example in Iași, I watched Youtube Videos about the german trams that are being used there, I checked the instagram page of the soccer club (FC Politehnica Iași) I watched videos of Romanian hip-hop bands, I looked at work of other artists from Romania, I ate Romanian food, read about the history of Iași, I talked to as many people that I could, I went to many of the pools, I checked the supermarkets for products that are local. It is a very wide approach that can not be seen in my photos directly but of course all these very different influences have an effect on my work and the way I feel about a place.

People are never present in your images, but their absence can be felt. I noticed that in your entire body of works. Sometimes the result can be associated with a romantic, almost tender feeling, other times it resembles a form of alienation, subtle or more stringent. What do you want viewers to get from your photographs?

I want my images to be open, to leave space for thoughts and associations. It depends on your mood or your story whether you find my photos comforting or eerie and I like that. Over the years I realized that I am compensating the chaos and unpredictability of life with my very structured and neat compositions. So I guess, I also give the viewers the chance to pause for a moment and look at something quiet and structured within our amazingly fast and arbitrary life and reflect about this planet and their own life within.

This artist book is the result of a residency. Comparing to your other experiences abroad, the three weeks in Iași was a short time. How did you manage? Do you feel you would need more time?

Since I knew, I only have three weeks, I made a strategy for three weeks, so I was prepared. One thing I did not consider when I made my strategy was how hot the weather will be. It made it harder to focus but then again, I do like that photography is a manual work and includes sweating, being exhausted, being hungry and thirsty. But I also did not know that you would hook me up with Malina Moncea an artist from Iași that immensely helped me by driving me around in and around Iași,

so I was able to get an overview/idea much faster than I would have been able by myself. That way I won time, that I did not calculate before. Coming back to your question: Somehow I wish that I had more time, since "good things take time" but on the other hand I feel that "diamonds evolve through pressure". The truth is somewhere in between.

You started a collaboration with Lavinia Braniște, a well known Romanian writer. I know you are also reading her books. How did this happen? Please give us some details about the process.

While in Iași, I thought I would like to have an exchange with an artist from Romania and I imagined a female writer that is around my age. I felt the need to talk to somebody that is not a photographer or visual artist. I searched the internet, found Lavinia and found out that her books are translated into german and that her novel *Interior zero* deals among others with the topic of real estate, construction, concepts of living and power, topics that I am working on too. I bought it when I was back home and could not believe how many interferences with my thoughts were in the book. That is when I contacted her and I guess she liked the exchange of thoughts and the idea of a collaboration of some kind. I started reading her novel *Sonia raises her hand* and again saw many references. I also thought that the books are very well translated by Manuela Klenke and found many sentences that got me hooked. So I suggested to just match sentences of these two books with my work.

I wrote Lavinia the quotes that I liked and she chose the ones she found the most suitable and matched them with my photos.

In your work, you always seem to try to capture relevant aspects of the local identity. What do you think defines Iași, as a city and as a state of mind? If you were to choose 5 images from the current series, which ones would you select?

I realize I could talk about this for longer, but I try to keep it short: In my eyes there is a very good general vibe in Iași and it is a very livable city. There are many really nice parks and the infrastructure is actually made for humans, meaning that there are many benches, there are coffee and food booths, playgrounds, public bathrooms, public transportation. One can have a great time without spending much money. For example, I went to several concerts that were for free. I also thought that it is nice that people are allowed to visit the *Emil Alexandrescu* Stadium and use it when there is no official event. The people I met were incredibly nice and actually in a good mood. They were very open for me, being a foreigner, asked questions and welcomed me from the heart.

Talking about 5 photos:

I think the birds in front of the cloud are very Iași-ish. There always seem to be birds in the sky and the trees of Iași, which I really like. I took the photo with the broken walkway at the botanical garden, which is in my eyes part of the Iași state of mind. I went four times in three weeks, and realized people go there to just read the paper and everybody I talked to has visited it at least once or even many times.

My photo of the shadow of *Sfintii Trei Ierarhi* Monestary falling on the apartment house across of it exemplifies my observation that religion still seems to play a big role, probably not only in Iași, but in Romania in general. The photo of the *Gheorghe Asachi* Technical University Library could be taken as a symbol of Iași's reputation as the cultural capital of Romania. Iași has an incredible mix of architecture: For example old palace like houses covered with grape trees, brutalist apartment complexes from the communist time, very new high-rise buildings with glass facades...so as a fifth photo I choose the nightly photo of a brutalist building.

We visited together some places where Ukrainian refugees were sheltered. As a foreigner coming to Iași for the second time, a few years after your first visit, have you sensed a change in the city's vibe? Can one feel that there is a war not far from here?

Somehow unbelievable, but if one would not know about the world situation, there is no way to feel that there is a war taking place very close by. At least not as a visitor. But since I know about world situation, I could tell that there are more Ukrainians in Iași (I learned Russian for two years in school, so I can tell if somebody speaks Ukrainian, since it is quite similar). Seeing the shelter was actually good to understand the situation, since it is kind of invisible, other than in the media. I guess Iași's vibe in my eyes changed in a way that it got even more livable. I guess it is economically thriving in a way that new buildings are being built,

Amazon has opened a larger branch and creates jobs and even a whole new quarter from what I understood. The first time I was here was in November, so of course the summer vibe in July was naturally different.

Both your mother and daughter accompanied you twice. What was your most interesting experience in Romania, as a family? And what about an awkward one?

It was very nice for me, that my mom and daughter were able to come with me and the residency supported me as an artist with a family. The three of us had a blast both times. My daughter loved the playgrounds and many times found play buddies, even though they did not speak the same language. Since it was so hot in July and my daughter loves to swim, we visited different pools. I intentionally went to pools in other countries before, since I think they talk a lot about the local spirit and usually very different kinds of people mix there. In Germany it is forbidden to jump from the side of the pool into the pool and if you do it, the pool attendant will actually scold you. In Iași, we saw the prohibition signs too, but nobody cared. People no matter if old or young, male or female jumped and jumped and jumped as if there is no tomorrow. They also came up with choreographs and games, how to jump in the pool. Also there was really loud music in the pools and the three of us were quite fascinated by this spectacle.

INTERVIEW MIT JULIANE EIRICH

VON GEORGE PLEȘU

Du hast eine umfangreiche Erfahrung sowohl mit künstlerischen als auch mit kommerziellen Projekten. Wie hat sich sich Deine Technik im Lauf der Jahre verändert? Experimentierst du viel?

Dank den kommerziellen Jobs habe ich gelernt schnell und gleichzeitig präzise zu arbeiten. Die technischen Entscheidungen, zum Beispiel wie ich mit einer Lichtsituation umgehe, treffe ich mittlerweile unterbewusst und kann daher mehr Zeit darauf verwenden, meinen Bildausschnitt zu finden und den Inhalt zu definieren. Allerdings habe ich in Iași tatsächlich viel mit Überbelichtungen, Unterbelichtungen und verschiedenen Brennweiten experimentiert. Zum ersten Mal habe ich auch mit verschiedenen Fotoapparaten und Formaten fotografiert. Ich habe vor mehr als 20 Jahren zu fotografieren angefangen und die Welt und die Technologie hat sich seitdem sehr verändert. Daher probiere ich eigentlich ständig neue Dinge aus, zum Beispiel mit einer Drohne zu arbeiten. In meinen künstlerischen Arbeiten ist es eine Premiere, dass ich mir bei den „Mega Images“ erlaubt habe einige der Bilder zu manipulieren. Das gehörte bei meiner streng analogen Ausbildung nicht zum guten Ton, daher war ich irgendwie so erzogen es nicht zu machen. Die technischen Aspekte meiner Arbeit sind für mich wichtig, aber sie sollen nicht zum Thema werden.

Sie sind für mich Werkzeuge, die ich benutze, um Bilder zu machen, die so aussehen wie ich es möchte.

Du hast viel Zeit außerhalb Deutschlands verbracht. Deine Projekte spiegeln das wider. Wie näherst Du Dich einem neuen Ort, den Du fotografieren möchtest?

Ich habe für mich gemerkt, dass das Phänomen eines neuen Ortes für mich nur für zwei oder drei Tage anhält. Danach hat sich mein Gehirn bereits daran gewöhnt und hält das neue Umfeld für selbstverständlich. Darum mache ich in den ersten Tagen viele Schnappschüsse. Ich nenne sie digitale Notizen. Ich nehme mir in meiner Arbeit im Allgemeinen viel Zeit um einen Ort sozusagen mit meinen Augen zu scannen. Ich bin sehr schnell in meinen Entscheidungen, was mich interessiert und was nicht und mit den Dingen, die mich interessieren bin ich immer noch sehr wählerisch. Zusätzlich betreibe ich Recherche über einige der Orte, die mein Interesse geweckt haben. Ich bin sehr offen für alle Arten von Einfluss. In Iași habe ich zum Beispiel Youtube Videos über die deutschen Straßenbahnen die dort fahren angesehen. Ich habe die Instagram Seite des örtlichen Fussballvereins gecheckt (FC Politehnica Iași), ich habe Videos von rumänischen Hip-Hop Bands angesehen, ich habe mir die Arbeiten von anderen KünstlerInnen aus Rumänien angesehen, ich habe rumänisches Essen gegessen, ich habe über die Geschichte von Iași gelesen, ich habe vor Ort mit so vielen Leuten wie möglich geredet, ich war in vielen der Schwimmbäder in Iași, ich habe die Supermärkte nach lokalen Produkten durchstöbert.

Das ist ein sehr weit gefasster Ansatz, den man so nicht direkt in meinen späteren Bildern sieht. Aber natürlich haben all diese sehr verschiedenen Einflüsse einen Effekt auf meine Arbeiten und die Art und Weise, wie ich einem Ort gegenüberstehe.

Menschen sind in deinen Bildern nicht present, aber man kann ihre Abwesenheit spüren. Mir ist das bei deinem gesamten Werk aufgefallen. Manchmal kann man das Ergebnis mit einem romantischen, beinahe zarten Gefühl assoziieren, ein andermal gleicht es einer Form von Entfremdung, mal subtil, mal stringenter. Was sollen die Betrachter von deinen Fotos mitnehmen?

Ich möchte, dass meine Bilder offen sind, in dem Sinne, dass sie Platz für Gedanken und Assoziationen lassen. Es hängt von der eigenen jeweiligen Geschichte ab, ob man meine Fotos als wohltuend oder unheimlich empfindet und das mag ich. Über die Jahre habe ich gemerkt, dass ich mit meinen sehr strukturierten und akkuraten Kompositionen das Chaos und die Unvorhersehbarkeit des Lebens kompensiere. Ich denke, dass ich den BetrachterInnen die Möglichkeit geben möchte, für einen Moment eine Pause in unserem sehr schnelllebigen und willkürlichem Leben einzulegen um etwas ruhiges und strukturiertes zu begutachten und dabei über unseren Planeten und unser Leben darauf nachzudenken.

Dieses Künstlerbuch ist das Ergebnis eines Künstleraufenthalts. Verglichen mit Deinen anderen Auslandserfahrungen waren die drei Wochen in Iași kurz. Wie hast Du das gemacht? Denkst Du, dass Du mehr Zeit gebraucht hättest?

Da ich wusste, dass ich nur drei Wochen vor Ort sein werde, habe ich eine Strategie für drei Wochen gemacht, und war darauf vorbereitet. Eine Sache die ich nicht bedacht hatte, als ich die Strategie ausgeheckt habe, war, dass das Wetter so heiß sein würde. Das machte es für mich schwieriger, mich zu konzentrieren, aber auch das mag ich an Fotografie: Es ist Handarbeit und beinhaltet immer schwitzen, erschöpft sein, hungrig und durstig zu sein. Ich wusste aber auch nicht, dass Du mich mit Mălina Moncea, einer Künstlerin aus Iași zusammenbringen würdest. Sie half mir immens, indem sie mich in und um Iași herumfuhr und ich so viel schneller einen Überblick/eine Idee von Iași bekommen konnte, als ich es ganz alleine hätte schaffen können. So habe ich auch wieder Zeit gewonnen, die ich nicht einkalkuliert hatte. Zurück zu Deiner Frage: Irgendwie hätte ich gerne mehr Zeit gehabt, im Sinne von „Gut Ding will Weile haben“ und andererseits denke ich „Unter Druck entstehen Diamanten.“ Die Wahrheit liegt irgendwo dazwischen.

Du hast eine Zusammenarbeit mit Lavinia Braniște gestartet, einer bekannten Rumänischen Schriftstellerin. Ich weiß, dass Du ihre Bücher liest. Wie kam das zustande? Bitte gib uns ein paar Details aus diesem Prozess.

Während ich in Iași war, dachte ich, dass ich gerne einen Austausch mit einer rumänischen Künstlerin hätte und stellte mir eine Schriftstellerin vor, die ungefähr in meinem Alter ist. Ich spürte meinen Bedarf mit jemand zu reden, der/die nicht FotografIn oder bildende KünstlerIn ist. Ich suchte im Internet, fand Lavinia und fand heraus, dass einige ihrer Bücher ins Deutsche übersetzt sind UND dass ihr Roman *Null Komma Irgendwas* unter anderem von den Themen Immobilien, dem Baugewerbe, Wohn- und Lebenskonzepten und Macht handelt. Themen, an denen ich auch arbeite. Als ich wieder zu Hause war, kaufte ich es und konnte kaum fassen wie viele Überschneidungen mit meinen Gedanken in dem Buch steckten. An diesem Punkt kontaktierte ich sie und ich denke, sie mochte den Gedankenaustausch und die Idee einer wie auch immer gearteten Kooperation. Ich fing an ihren Roman *Sonja meldet sich* zu lesen und fand wieder sehr viele Referenzen. Ich dachte auch, dass die Bücher wirklich sehr gut von Manuela Klenke übersetzt sind und fand viele Sätze, die mich begeistert haben. Darum habe ich vorgeschlagen, Sätze aus diesen zwei Romanen mit meinen Bildern zu paaren. Ich schickte Lavinia die Textstellen, die ich mochte und sie suchte sich die aus, die sie am passendsten fand und ordnete sie meinen Bildern zu.

Es scheint, als ob Du in Deiner Arbeit versuchst relevante Aspekte der heimischen Identität festzuhalten. Was denkst Du definiert Iași, als Stadt und als Seelenzustand? Wenn Du fünf Bilder deiner aktuellen Serie auswählen müsstest, welche wären das?

Ich merke, dass ich darüber länger reden könnte, aber ich versuche mich kurz zu halten: In meinen Augen ist die Grundstimmung in Iași sehr gut und es ist eine sehr lebenswerte Stadt. Es gibt viele schöne Parks und die Infrastruktur scheint für Menschen gemacht: Es gibt viele Bänke, es gibt viele Kaffee- und Essensbuden, Spielplätze, öffentliche Toiletten und öffentliche Verkehrsmittel. Man kann eine gute Zeit haben, ohne viel Geld auszugeben. Ich habe zum Beispiel mehrere Konzerte, die umsonst waren, gesehen. Ich fand es auch sehr schön, dass es erlaubt ist sich im *Emil Alexandrescu* Stadium aufzuhalten und es zu benutzen, wenn dort gerade kein offizielles Event stattfindet. Die Leute, die ich in Iași getroffen habe, waren sehr nett und hatten gute Laune. Sie waren für mich als Ausländerin offen, fragten mich Fragen und hießen mich von Herzen willkommen.

Um über fünf Fotos genauer zu reden: Ich denke die Vögel vor der Wolke sind sehr Iași-ish. Es scheint, als sind fortwährend Vögel im Himmel und in den Bäumen von Iași, was ich sehr mag. Das Foto mit dem kaputten Weg habe ich im Botanischen Garten fotografiert, welcher in meinen Augen teil des Iași "State of Mind" ist.

Ich war dort viermal in drei Wochen und merkte, dass manche Leute nur zum Zeitungslesen dort hingehen und dass jeder, mit dem ich redete bereits mindestens einmal oder mehrere Male im botanischen Garten war. Mein Foto des Schattens des *Sfinții Trei Ierarhi* Klosters, welcher auf das Apartmenthaus gegenüber fällt, soll meine Beobachtung veranschaulichen, dass Religion wahrscheinlich nicht nur in Iași, sondern in ganz Rumänien noch immer eine große Rolle spielt.

Das Foto, das ich in der Technischen Universität *Gheorghe Asachi* gemacht habe, könnte man als Symbol für Iașis Ruf als Kulturhauptstadt Rumäniens sehen. Iași hat einen unglaublichen Mix an Architektur: alte, palastgleiche Häuser, die vom Wein umwachsen sind, brutalistische Apartment-Komplexe aus der Zeit des Kommunismus, sehr neue Hochhäuser mit Glasfassaden... daher nehme ich als fünftes Foto eine der nächtlichen Aufnahmen eines brutalistischen Gebäudes.

Wir haben zusammen Orte besucht, an denen ukrainische Geflüchtete untergebracht waren. Als eine Ausländerin, die einige Jahre nach ihrem ersten Besuch zum zweiten Mal nach Iași kommt, hast Du eine Veränderung der Stimmung wahrgenommen? Spürt man, dass nicht weit von hier ein Krieg stattfindet?

Es ist zwar irgendwie unglaublich, aber wenn man nichts von der Weltsituation wüsste, würde man auf keinen Fall merken, dass ein Krieg in der Nähe stattfindet. Zumindest nicht als Besucherin.

Aber da ich von der Weltsituation weiß, merkte ich, dass mehr UkrainerInnen in Iași sind. (Ich habe zwei Jahre russisch in der Schule gelernt, daher weiß ich wenn jemand Ukrainisch spricht, da es sehr ähnlich klingt). Die Notunterkünfte bzw. Übergangsunterkünfte zu sehen war gut, um die Situation zu verstehen, da sie ansonsten außerhalb der Medien eigentlich unsichtbar ist. Ansonsten hat sich die Stimmung in Iași dahingehend verändert, dass es noch lebenswerter geworden ist. Wenn man sieht, was alles für neue Gebäude gebaut werden, scheint Iași im wirtschaftlichen Aufschwung zu sein. Wenn ich es richtig verstanden habe, wird Amazon eine noch größere Filiale eröffnen und mehr Arbeitsplätze und ein komplett neues Viertel schaffen. Das erste Mal, als ich in Iași war, war es November, daher war die Stimmung im Sommer auch auf ganz natürliche Art sehr anders.

Sowohl deine Mutter, als auch deine Tochter haben dich beide Male begleitet. Was war die interessanteste Erfahrung, die ihr in Rumänien als Familie gemacht habt? Oder was für eine seltsame?

Es war für mich sehr schön, dass meine Mutter und Tochter mich begleiten konnten und die Residency mich als Künstlerin mit Familie unterstützt hat. Wir drei hatten beide Male eine sehr gute Zeit. Meine Tochter liebte die Spielplätze und fand oft FreundInnen zum Spielen, obwohl sie nicht die selbe Sprache sprechen konnten. Da es im Juli wirklich sehr heiß war und meine Tochter sehr gerne schwimmt, waren wir in verschiedenen Freibädern.

Ich bin allerdings schon immer gerne in Schwimmbäder in anderen Ländern gegangen, da sie viel über die lokale Stimmung verraten und sich dort meistens sehr verschiedene Menschen an einem Ort mischen. In Deutschland darf man eigentlich nie vom Beckenrand springen und wenn man es macht, wird man tatsächlich von den BademeisterInnen zurechtgewiesen. In Iași sahen wir auch die Verbotsschilder, aber sie kümmerten niemanden. Alle Leute, egal ob alt oder jung, männlich oder weiblich sprangen und sprangen und sprangen, als ob es kein Morgen gäbe. Sie erfanden auch Choreographien und Spiele, wie genau man in den Pool springen muss. In den Schwimmbädern wurde zusätzlich sehr laut Musik gespielt und wir drei waren ziemlich fasziniert von diesem Spektakel.

BIOGRAFII ALE AUTORILOR

JULIANE EIRICH

Juliane Eirich s-a născut la München, Germania. După diploma de liceu, a făcut stagii de fotografie în Miami și München, iar apoi a studiat la Academia de Design Fotografic din München în perioada 2000-2003. După absolvire, s-a mutat în New York și Honolulu pentru a lucra și a-și urma propriile proiecte. Ea a petrecut 18 luni din 2007-2008 în Seul, Coreea de Sud, cu o bursă DAAD. În iulie 2011, a fost artist în rezidență la *Studio Kura* din Itoshima, Japonia. În 2014 și 2018 a fost artist în rezidență la *Nordic Artists Center* din Dale, Norvegia. Din 2009 are sediul la Berlin. Fotografiiile ei au fost expuse în SUA, Canada, Siria, Tunisia, Italia, Elveția, Franța, Germania și România și au fost prezentate în numeroase publicații, inclusiv *The New York Times Magazine*, *ZEIT Magazine*, *Süddeutsche Zeitung Magazine*, *M le Magazine du Monde*, *Photograph Revista* și *Fotografie Europeană*. Prima ei monografie *Itoshima* a fost publicată de *Peperoni Books*, Berlin. Ea a petrecut trei săptămâni în vara anului 2022 într-o rezidență a galeriei *Borderline Art Space* și a *Centrului Cultural German* din Iași, România.

LAVINIA BRANIȘTE

Lavinia Braniște este scriitoare și traducătoare. A studiat limbi și literaturi străine la Cluj-Napoca și București și a debutat în 2006 cu volumul de versuri *Povești cu mine*. A scris trei romane și mai multe cărți pentru copii, iar proza ei a fost tradusă în câteva limbi.

CRISTINA MORARU

Cristina Moraru este o tânără cercetătoare, curatoare și editoare din Iași. Este asistent universitar la UNAGE Iași. Totodată, este membru al forumului de cercetare TPP susținut de TU Berlin, Universitățile Bonn, Leuphana, Universitățile Lüneburg și LMU München. Este membru AICA, membru fondator al *Centrului de Fotografie Contemporană (C_F_C)* și (co) editor al publicației academice *Studies in Visual Arts and Communication*.

CRISTIAN NAE

Cristian Nae este profesor de estetică, teoria și istoria artei și directorul *Institutului de Cercetare Multidisciplinară în Artă* din cadrul Universității Naționale de Arte *George Enescu* din Iași. A editat și contribuit la volume apărute la *Routledge*, *Wiley-Blackwell*, de *Gruyter*, *Hatje Cantz*, *Idea* etc.

GEORGE PLEȘU

George Pleșu este manager cultural, licențiat în economie și istoria artei și cu un master în managementul artelor și culturii (Universitat Internacional de Catalunya, Barcelona). Dezvoltă diverse proiecte culturale ca președinte al Asociației Culturale *AltIași*, iar în 2015 a înființat la Iași galeria de artă contemporană *Borderline Art Space*.

BIOGRAPHIES OF THE AUTHORS

JULIANE EIRICH

Juliane Eirich was born in Munich, Germany. After her highschool diploma, she did photography internships in Miami and Munich, and then studied at the Academy of Photographic Design in Munich from 2000—2003. After graduating she moved to New York City and Honolulu to work and pursue her own projects. She spent 18 months of 2007—8 in Seoul, South Korea on a DAAD scholarship. In July 2011 she was an artist in residence at *Studio Kura* in Itoshima, Japan. In 2014 and 2018 she was an artist in residence at the *Nordic Artists Centre* in Dale, Norway. Since 2009 she is based in Berlin. Her photographs have been exhibited in the USA, Canada, Syria, Tunisia, Italy, Switzerland, France, Germany and Romania and featured in many publications including *The New York Times Magazine*, *ZEIT Magazine*, *Süddeutsche Zeitung Magazine*, *M le Magazine du Monde*, *Photograph Magazine* and *European Photography*. Her first monograph *Itoshima* was published by *Peperoni Books*, Berlin. She spent three weeks in July 2022 on a residency of *Borderline Art Space* gallery and *German Cultural Center* in Iași, Romania.

LAVINIA BRANIȘTE

Lavinia Braniște is a writer and translator. She studied foreign languages and literatures in Cluj-Napoca and Bucharest and debuted in 2006 with the volume of poems *Povești cu mine*.

She has written three novels and several children's books, and her prose has been translated into several languages.

CRISTINA MORARU

Cristina Moraru is a young researcher, curator and editor from Iași, Romania. She is working as an assistant professor at UNAGE Iași. She is a member of TPP Research Forum supported by TU Berlin, Universität Bonn, Leuphana Universität Lüneburg and LMU Munich. She is a member of AICA, a founding member of the *Centre for Contemporary Photography* (C_F_C) and co-editor of the academic publication *Studies in Visual Arts and Communication*.

CRISTIAN NAE

Cristian Nae is Professor of Aesthetics, Art History and Theory, and the Director of the *Institute for Multidisciplinary Research in the Arts* within *George Enescu National University of Arts*, Iași. He edited and contributed to collective volumes published at *Routledge*, *Wiley-Blackwell*, *de Gruyter*, *Hatje Cantz*, *Idea* etc.

GEORGE PLEȘU

George Pleșu is cultural manager, holding a BA in both Banking & Brokerage and Art History and Theory, and a MA in Arts and Cultural Management (Universitat Internacional de Catalunya, Barcelona). He develops cultural projects as President of *AltIași Cultural Association*, and in 2015 he founded *Borderline Art Space*, a contemporary art gallery in Iași.

BIOGRAPHIEN DER AUTORINNEN

JULIANE EIRICH

Juliane Eirich geboren in München, Deutschland. Nach ihrem Abitur 1999 absolvierte sie zwei Fotografie Praktika in Miami und München und absolvierte anschließend ein Studium an der Staatlichen Fachakademie für Fotodesign in München. Nach dem Abschluss 2003 zog sie nach New York und Honolulu um zu arbeiten und ihre eigenen Projekte zu verfolgen. Mit einem Stipendium des DAAD verbrachte sie 18 Monate in 2007–8 in Seoul, Südkorea und studierte an der Hong-Ik Universität. Seit 2009 lebt sie in Berlin. Im Juli 2011 war sie Artist in Residence beim *Studio Kura* in Itoshima, Japan. Ihre erste Monografie *Itoshima* wurde 2013 von *Peperoni Books* in Berlin veröffentlicht. 2014 und 2018 war sie Artist in Residence beim *Nordic Artists Centre* in Dale, Norwegen. Ihre Fotografien wurden in den USA, in Kanada, Syrien, Tunesien, Italien, in der Schweiz, in Frankreich, Deutschland und Rumänien ausgestellt und in vielen Publikationen veröffentlicht, einschliesslich dem *New York Times Magazin*, dem *ZEIT Magazin*, dem *Süddeutsche Zeitung Magazin* und dem *Magazin M der Le Monde*. 2022 verbrachte sie im Rahmen einer Residency der *Borderline Art Galerie* und des *Deutschen Kulturzentrums* drei Wochen in Iași, Rumänien.

LAVINIA BRANIȘTE

Lavinia Braniște ist Autorin und Übersetzerin. Sie studierte Fremdsprachen und Literatur in Cluj-Napoca und Bukarest und debütierte 2006 mit dem Gedichtband *Povești cu mine*.

Sie hat drei Romane und mehrere Kinderbücher geschrieben, ihre Prosa wurde in mehrere Sprachen übersetzt.

CRISTINA MORARU

Cristina Moraru ist eine junge Forscherin, Kuratorin und Redakteurin aus Iași, Rumänien. Sie arbeitet als Assistenzprofessorin am UNAGE Iași. Sie ist Mitglied des TPP-Forschungsforums, unterstützt von der TU Berlin, der Universität Bonn, der Leuphana Universität Lüneburg und der LMU München. Sie ist Mitglied von AICA, einem Gründungsmitglied des *Center for Contemporary Photography* (C_F_C) und Mitherausgeberin der wissenschaftlichen Publikation *Studies in Visual Arts and Kommunikation*.

CRISTIAN NAE

Cristian Nae ist Professor für Ästhetik, Kunstgeschichte und -theorie und Direktor des *Instituts für multidisziplinäre Kunstforschung* an der *George Enescu National University of Arts*, Iași. Er editierte und trug zu Sammelbänden bei, erschienen bei *Routledge*, *Wiley-Blackwell*, *de Gruyter*, *Hatje Cantz*, *Idea* u. w.

GEORGE PLEȘU

George Pleșu ist Kulturmanager mit einem BA in Banking & Brokerage sowie Kunstgeschichte und -theorie und einem MA in Kunst- und Kulturmanagement (Universitat Internacional de Catalunya, Barcelona). Als Präsident der *AltIași Cultural Association* entwickelt er kulturelle Projekte und gründete 2015 *Borderline Art Space*, eine Galerie für zeitgenössische Kunst in Iași.

Juliane Eirich would like to thank:

Lisa Öz
 Sabine Quinten
 Stephanie Frick
 George Pleșu
 Cristina Moraru
 Cristian Nae
 Malina Moncea
 Lavinia Braniște
 Radu Neacșu
 Alexander Rubel
 Mădălina Spinaru
 Julia Marquardt
 Julia Guther
 Saira Hussain
 Andreas Tobias
 Nikola Richter
 and the Goethe
 Institut Bucharest

Juliane Eirich Iași, Mega Images

Editor Cristian Nae

Curator Cristina Moraru

Authors Juliane Eirich, Lavinia Braniște,
 Cristina Moraru, Cristian Nae, George Pleșu

English Translation by

Cristian Nae and Cristina Moraru,

German proofread by Pauline Haak,
 Goethe Institut Bucharest

Graphic Design Radu Neacșu, based
 on a layout by *Studio Workshop*, Berlin

Printed by Printco Iași

Paper Double Chalked 170gr

Typeface SF Pro Rounded

The quotes associated with the images are
 taken from Lavinia Braniște's novels
Interior zero (Polirom, 2016) and
Sonia ridică mâna (Polirom, 2019).

The two novels were translated into German
 by Manuela Klenke (*Null Komma Irgendwas*,
 2018; *Sonia meldet sich*, 2021) and
 published by *Mikrotext* in Berlin.

The English translation of the quotations
 belongs to Andrew Davidson-Novosivschei.

Copyright © Editura Artes, Iași 2022

Publishing house of the *George Enescu*
 National University of Arts Iași, 7-9 Costache
 Negruzzi Str. 700126 - Iași, RO
www.artesiasi.ro

Edition Size First edition, 250 copies

ISBN 978-606-547-519-9

All photographs copyright

© Juliane Eirich, 2022

Publication made within the project
*Optimizing the production and dissemination
 capacity of artistic research within UNAGE Iași
 through the development of the
 Multidisciplinary Research Institute in Art*,
 financed by the National Council from Romania
 for the Financing of Higher Education through
 the Institutional Development Funds, code
 CNFIS-FDI-2022-0352.

Produced by ICMA, UNAGE

Financed by Ministerul Educației Naționale

Partners Goethe Institut and Borderline Art
 Space

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
EIRICH, JULIANE

Iași : mega images / Juliane Eirich. - Iași : Artes,
 2022

Conține bibliografie
 ISBN 978-606-547-519-9

